Tento text slúži výlučne ako dokumentačný nástroj a nemá žiadny právny účinok. Inštitúcie Únie nenesú nijakú zodpovednosť za jeho obsah. Autentické verzie príslušných aktov vrátane ich preambúl sú tie, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie a ktoré sú dostupné na portáli EUR-Lex. Tieto úradné znenia sú priamo dostupné prostredníctvom odkazov v tomto dokumente

►B

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2012/27/EÚ

z 25. októbra 2012

o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES

(Text s významom pre EHP)

(Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 1)

Zmenené a doplnené:

		Úradný vestník		
		Č.	Strana	Dátum
►M1	Smernica Rady 2013/12/EÚ z 13. mája 2013	L 141	28	28.5.2013
►M2	Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/844 z 30. mája 2018	L 156	75	19.6.2018
►M3	Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/2002 z 11. decembra 2018	L 328	210	21.12.2018
►M4	Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1999 z 11. decembra 2018	L 328	1	21.12.2018
►M5	Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2019/826 zo 4. marca 2019	L 137	3	23.5.2019

Opravená a doplnená:

►C1 Korigendum, Ú. v. EÚ L 113, 25.4.2013, s. 24 (2012/27/EÚ)

▼B

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2012/27/EÚ

z 25. októbra 2012

o energetickej efektívnosti, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 2009/125/ES a 2010/30/EÚ a ktorou sa zrušujú smernice 2004/8/ES a 2006/32/ES

(Text s významom pre EHP)

KAPITOLA I

PREDMET ÚPRAVY, ROZSAH PÔSOBNOSTI, VYMEDZENIE POJMOV A CIELE ENERGETICKEJ EFEKTÍVNOSTI

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

▼M3

1. Touto smernicou sa stanovuje spoločný rámec opatrení na podporu energetickej efektívnosti v Únii s cieľom zabezpečiť dosiahnutie hlavných cieľov Únie v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2020 na úrovni 20 % a jej hlavných cieľov v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2030 na úrovni aspoň 32,5 %, a vytvárajú sa ňou podmienky na ďalšie zlepšovanie energetickej efektívnosti v období po týchto rokoch.

Táto smernica stanovuje pravidlá na odstránenie prekážok na trhu s energiou a prekonanie zlyhaní trhu, ktoré bránia efektívnosti pri dodávke a využívaní energie, a stanovuje zavedenie indikatívnych národných cieľov energetickej efektívnosti a príspevkov na roky 2020 a 2030.

Táto smernica prispieva k implementácii zásady prvoradosti energetickej efektívnosti.

▼B

2. Požiadavky ustanovené v tejto smernici sú minimálnymi požiadavkami a nebránia žiadnemu členskému štátu zachovať alebo zaviesť prísnejšie opatrenia. Takéto opatrenia musia byť v súlade s právom Únie. V prípade, že vnútroštátne právne predpisy ustanovujú prísnejšie opatrenia, členské štáty ich oznámia Komisii.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „energia“ sú všetky formy energetických produktov, palivá, teplo, energia z obnoviteľných zdrojov, elektrina alebo každá iná forma energie, ako sú vymedzené v článku 2 písm. d) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 z 22. októbra 2008 o energetickej štatistike ([1]);

2. „primárna energetická spotreba“ je hrubá domáca spotreba s výnimkou neenergetickej spotreby;

([1]) Ú. v. EÚ L 304, 14.11.2008, s. 1.

▼B

3. „konečná energetická spotreba “ je všetka energia dodaná do priemyslu, dopravy, domácností, služieb a poľnohospodárstva. Sú z nej vylúčené dodávky do sektora premeny energie a samotných energetických odvetví;

4. „energetická účinnosť“ je pomer medzi výstupom výkonu, služby, tovaru alebo energie a energetickým vstupom;

5. „úspory energie“ je množstvo usporenej energie určené meraním a/alebo odhadom spotreby pred a po vykonaní opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti pri zabezpečení normalizácie vonkajších podmienok, ktoré ovplyvňujú spotrebu energie;

6. „zlepšenie energetickej efektívnosti“ je zvýšenie energetickej účinnosti v dôsledku technologických zmien, zmien správania a/alebo hospodárskych zmien;

7. „energetická služba“ je hmotný prospech, úžitok alebo statok získaný kombináciou energie s energeticky účinnou technológiou alebo s činnosťou, ktorá môže zahŕňať prevádzku, údržbu a kontrolu potrebnú na dodanie služby, ktorá sa dodáva na základe zmluvy a v dôsledku ktorej za bežných okolností preukázateľne dochádza k overiteľnému a merateľnému alebo odhadnuteľnému zlepšeniu energetickej efektívnosti alebo k úsporám primárnej energie;

8. „verejné subjekty“ sú „verejní obstarávatelia“ v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby ([1]);

9. „ústredné orgány štátnej správy“ sú všetky orgány štátnej správy, ktorých právomoci sa vzťahujú na celé územie členského štátu;

10. „celková úžitková podlahová plocha“ je podlahová plocha budovy alebo časti budovy, v ktorej sa používa energia na úpravu vnútorného prostredia;

11. „systém energetického manažérstva“ je súbor vzájomne súvisiacich alebo vzájomne pôsobiacich prvkov plánu, ktorým sa stanovuje cieľ energetickej efektívnosti a stratégia na dosiahnutie tohto cieľa;

12. „európska norma“ je norma prijatá Európskym výborom pre normalizáciu, Európskym výborom pre normalizáciu v elektrotechnike alebo Európskym inštitútom pre telekomunikačné normy a sprístupnená na verejné používanie;

13. „medzinárodná norma“ je norma prijatá Medzinárodnou organizáciou pre normalizáciu a sprístupnená verejnosti;

([1]) Ú. v. EÚ L 134, 30.4.2004, s. 114.

▼B

14. „povinný subjekt“ je distribútor energie alebo maloobchodná energetická spoločnosť, ktorá je viazaná národnými povinnými schémami energetickej efektívnosti uvedenými v článku 6;

15. „poverený subjekt“ je právnická osoba, na ktorú vláda alebo iný verejný subjekt delegovali právomoc vypracovať, riadiť alebo prevádzkovať finančnú schému v ich mene;

16. „zúčastňujúci sa subjekt“ je podnik alebo verejný subjekt, ktorý sa zaviazal dosiahnuť určité ciele v rámci dobrovoľnej dohody alebo na ktorý sa vzťahuje vnútroštátny nástroj regulačnej politiky;

17. „vykonávajúci orgán verejnej moci“ je orgán spravovaný verejným právom, ktorý je zodpovedný za vykonávanie alebo monitorovanie zdaňovania energie alebo uhlíka, finančných schém a nástrojov, fiškálnych stimulov, štandardov a noriem, programov energetického štítkovania, odbornej prípravy alebo vzdelávania;

18. „politické opatrenie“ je nástroj regulačnej, finančnej, fiškálnej, dobrovoľnej alebo informačnej povahy, ktorý bol v danom členskom štáte formálne ustanovený a implementovaný s cieľom vytvoriť podporný rámec, požiadavky alebo stimuly, aby účastníci trhu poskytovali a nakupovali energetické služby a vykonávali iné opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti;

19. „individuálne opatrenie“ je činnosť vykonaná v dôsledku politického opatrenia, ktorej výsledkom je overiteľné a merateľné alebo odhadnuteľné zlepšenie energetickej efektívnosti;

20. „distribútor energie“ je fyzická alebo právnická osoba vrátane prevádzkovateľa distribučnej sústavy zodpovedná za distribúciu energie na účely jej dodania koncovým odberateľom alebo do distribučných staníc, z ktorých sa energia predáva koncovým odberateľom;

21. „prevádzkovateľ distribučnej sústavy“ je „prevádzkovateľ distribučnej sústavy“ v zmysle smernice 2009/72/ES a „prevádzkovateľ distribučnej siete“ v zmysle smernice 2009/73/ES;

22. „maloobchodná energetická spoločnosť“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá predáva energiu koncovým odberateľom;

23. „koncový odberateľ“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá nakupuje energiu pre vlastnú konečnú spotrebu;

24. „poskytovateľ energetických služieb“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje energetické služby alebo iné opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti v zariadení alebo priestoroch koncového odberateľa;

▼B

25. „energetický audit“ je systematický postup na účely získania dostatočných informácií o súčasnom profile spotreby energie budovy alebo skupiny budov, priemyselnej alebo obchodnej prevádzky alebo zariadenia alebo súkromných alebo verejných služieb a na identifikáciu a kvantifikáciu nákladovo efektívnych možností úspor energie, ktorého súčasťou je správa o príslušných zisteniach;

26. „malé a stredné podniky“ alebo „MSP“ sú podniky v zmysle vymedzenia uvedeného v hlave I prílohy k odporúčaniu Komisie 2003/361/ES zo 6. mája 2003 o vymedzení pojmu mikropodnikov, malých a stredných podnikov ([1]); kategóriu mikropodnikov, malých podnikov a stredných podnikov tvoria podniky, ktoré zamestnávajú menej ako 250 osôb a ktorých ročný obrat nepresahuje 50 miliónov EUR a/alebo celková ročná súvaha nepresahuje 43 miliónov EUR;

27. „zmluva o energetickej efektívnosti“ je dohoda na zmluvnom základe uzatvorená medzi príjemcom a poskytovateľom opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti, ktorá sa overuje a monitoruje počas celého trvania zmluvného vzťahu, podľa ktorej sa za investície (práca, dodávky alebo služby) do daného opatrenia platí na základe zmluvne dohodnutej úrovne zlepšenia energetickej efektívnosti alebo iného dohodnutého kritéria energetickej efektívnosti, ako sú napríklad finančné úspory;

28. „inteligentný merací systém“ je elektronický systém, ktorý dokáže merať spotrebu energie, pričom udáva viac informácií ako bežný merač, a dokáže prenášať a prijímať údaje pomocou istej formy elektronickej komunikácie;

29. „prevádzkovateľ prenosovej sústavy“ je „prevádzkovateľ prenosovej sústavy“ v zmysle smernice 2009/72/ES a „prevádzkovateľ prepravnej siete“ v zmysle smernice 2009/73/ES;

30. „kombinovaná výroba“ je výroba tepla a elektriny alebo mechanickej energie, ktorá prebieha v rovnakom čase a v jednom procese;

31. „ekonomicky zdôvodnený dopyt“ je dopyt, ktorý neprekračuje potreby vykurovania alebo chladenia a ktorý by bol inak uspokojený za trhových podmienok inými procesmi výroby energie ako kombinovaná výroba;

32. „využiteľné teplo“ je teplo vyrobené v procese kombinovanej výroby určené na uspokojenie ekonomicky zdôvodneného dopytu po teple alebo chlade;

33. „elektrina z kombinovanej výroby“ je elektrina vyrobená v procese spojenom s výrobou využiteľného tepla a vypočítaná v súlade s metodikou ustanovenou v prílohe I;

34. „vysokoúčinná kombinovaná výroba“ je kombinovaná výroba spĺňajúca kritériá stanovené v prílohe II;

([1]) Ú. v. EÚ L 124, 20.5.2003, s. 36.

▼B

35. „celková účinnosť“ je ročný súčet výroby elektriny a mechanickej energie a využiteľného tepla vydelený vstupujúcim palivom použitým na výrobu tepla v procese kombinovanej výroby a na hrubú výrobu elektriny a mechanickej energie;

36. „pomer elektriny a tepla“ je pomer elektriny z kombinovanej výroby a využiteľného tepla pri prevádzke v režime úplnej kombinovanej výroby vychádzajúci z prevádzkových údajov konkrétneho zariadenia;

37. „zariadenie kombinovanej výroby“ je zariadenie, ktoré je schopné pracovať v režime kombinovanej výroby;

38. „zariadenie kombinovanej výroby malých výkonov“ je zariadenie kombinovanej výroby s inštalovaným výkonom nižším ako 1 MW_e;

39. „zariadenie kombinovanej výroby veľmi malých výkonov“ je zariadenie kombinovanej výroby s maximálnym výkonom nižším ako 50 kW_e;

40. „index podlahovej plochy“ je pomer podlahovej plochy budovy k ploche pozemku na danom území;

41. „účinné centralizované zásobovanie teplom a chladom“ je systém centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom, ktorý využíva aspoň 50 % energie z obnoviteľných zdrojov, 50 % odpadového tepla, 75 % tepla z kombinovanej výroby alebo 50 % kombinácie energie a tepla z týchto zdrojov;

42. „účinné vykurovanie a chladenie“ je spôsob vykurovania a chladenia, ktorým sa v porovnaní so základným scenárom zachytávajúcim obvyklú situáciu merateľne zníži vstup primárnej energie potrebnej na dodanie jednej jednotky energie dodanej v rámci príslušného vymedzenia systému, a to nákladovo efektívnym spôsobom, ktorý sa posúdi analýzou nákladov a prínosov podľa tejto smernice, pričom sa zohľadňuje energia potrebná na ťažbu, premenu, dopravu a distribúciu;

43. „účinné individuálne vykurovanie a chladenie“ je spôsob dodávky individuálneho vykurovania a chladenia, ktorým sa v porovnaní s účinným centralizovaným zásobovaním teplom a chladom merateľne zníži vstup primárnej energie z neobnoviteľných zdrojov potrebnej na dodanie jednej jednotky energie dodanej v rámci príslušného vymedzenia systému alebo ktorý vyžaduje rovnaký vstup primárnej energie z neobnoviteľných zdrojov, avšak za nižších nákladov, pričom sa zohľadňuje energia potrebná na ťažbu, premenu, dopravu a distribúciu;

44. „významná obnova“ je obnova, ktorej náklady presahujú 50 % investičných nákladov na nové porovnateľné zariadenie;

45. „agregátor“ je poskytovateľ služieb na strane spotreby, ktorý spája viacnásobné krátkodobé spotrebiteľské zaťaženia na účely predaja alebo aukcie na organizovaných trhoch s energiou.

▼B

Článok 3

Ciele v oblasti energetickej efektívnosti

1. Každý členský štát stanoví indikatívny národný cieľ energetickej efektívnosti na základe primárnej alebo konečnej energetickej spotreby, úspor primárnej alebo konečnej energie alebo energetickej náročnosti. Členské štáty tieto ciele oznámia Komisii v súlade s článkom 24 ods. 1 a prílohou XIV časťou 1. Členské štáty pritom vyjadria tieto ciele aj ako absolútnu úroveň primárnej energetickej spotreby a konečnej energetickej spotreby v roku 2020 a vysvetlia, ako a na základe akých údajov ju vypočítali.

Pri stanovení týchto cieľov členské štáty zohľadnia:

▼M1

a) skutočnosť, že spotreba energie Únie v roku 2020 nesmie presiahnuť 1 483 Mtoe primárnej energetickej spotreby a 1 086 Mtoe konečnej energetickej spotreby;

▼B

b) opatrenia ustanovené v tejto smernici;

c) opatrenia prijaté na dosiahnutie národného cieľa úspor energie podľa článku 4 ods. 1 smernice 2006/32/ES a

d) iné opatrenia na podporu energetickej efektívnosti v členských štátoch a na úrovni Únie.

Členské štáty môžu pri stanovení týchto cieľov tiež zohľadniť vnútroštátne okolnosti ovplyvňujúce primárnu energetickú spotrebu, ako napríklad:

a) zostávajúci potenciál nákladovo efektívnych úspor energie;

b) vývoj a prognózu HDP;

c) zmeny v dovoze a vývoze energie;

d) rozvoj všetkých obnoviteľných zdrojov energie, jadrovú energiu, zachytávanie a ukladanie uhlíka a

e) predchádzajúce opatrenia.

▼M1

2. Komisia do 30. júna 2014 posúdi dosiahnutý pokrok a či je pravdepodobné, že Únia v roku 2020 dosiahne spotrebu energie, ktorá nepresahuje 1 483 Mtoe v prípade primárnej energetickej spotreby a/alebo 1 086 Mtoe v prípade konečnej energetickej spotreby.

▼B

3. Komisia pri posudzovaní uvedenom v odseku 2:

a) sčíta národné indikatívne ciele energetickej efektívnosti nahlásené členskými štátmi;

b) posúdi, či súčet týchto cieľov možno považovať za spoľahlivé meradlo toho, či je Únia ako celok na správnej ceste, pričom zohľadní vyhodnotenie prvej ročnej správy podľa článku 24 ods. 1 a vyhodnotenie národných akčných plánov energetickej efektívnosti podľa článku 24 ods. 2;

▼B

c) zohľadní doplnkovú analýzu vychádzajúcu z:

i) posúdenia pokroku v oblastiach spotreby energie a spotreby energie vo vzťahu k hospodárskej činnosti na úrovni Únie vrátane pokroku v rámci efektívnosti dodávky energie v členských štátoch, ktorých národné indikatívne ciele sa zakladajú na konečnej energetickej spotrebe alebo na úsporách konečnej energie vrátane pokroku vyplývajúceho z dodržiavania kapitoly III tejto smernice týmito členskými štátmi;

ii) výsledkov modelovania situácií v súvislosti s budúcimi trendmi spotreby energie na úrovni Únie;

▼M1

d) porovná výsledky podľa písmen a) až c) s množstvom spotreby energie, ktoré by bolo potrebné na dosiahnutie spotreby energie v roku 2020, ktorá nepresiahne 1 483 Mtoe v prípade primárnej energetickej spotreby a/alebo 1 086 Mtoe v prípade konečnej energetickej spotreby.

▼M3

4. Komisia do 31. októbra 2022 vyhodnotí, či Únia dosiahla svoje hlavné ciele v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2020.

5. Každý členský štát stanoví v oblasti energetickej efektívnosti indikatívne národné príspevky k dosiahnutiu cieľov Únie na rok 2030 stanovené v článku 1 ods. 1 tejto smernice v súlade s článkami 4 a 6 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1999 ([1]) Členské štáty pri stanovovaní týchto príspevkov zohľadnia, že spotreba energie v Únii v roku 2030 nesmie presiahnuť 1 273 Mtoe primárnej energetickej spotreby a/alebo 956 Mtoe konečnej energetickej spotreby. Členské štáty tieto príspevky oznámia Komisii v rámci svojich integrovaných národných energetických a klimatických plánov, ako sa uvádza a je v súlade s článkom 3 a článkami 7 až 12 nariadenia (EÚ) 2018/1999.

6. Komisia posúdi hlavné ciele Únie v oblasti energetickej efektívnosti na rok 2030 stanovené v článku 1 ods. 1 s cieľom do roku 2023 predložiť legislatívny návrh na účely revízie uvedených cieľov smerom nahor v prípade podstatného zníženia nákladov vyplývajúceho z hospodárskeho alebo technologického rozvoja alebo v prípade potreby na účely splnenia medzinárodných záväzkov Únie v oblasti dekarbonizácie.

▼B

KAPITOLA II

EFEKTÍVNOSŤ PRI POUŽÍVANÍ ENERGIE

▼M4

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1999 z 11. decembra 2018 o riadení energetickej únie a opatrení v oblasti klímy, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 663/2009 a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2009, smernice Európskeho parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EÚ, 2012/27/EÚ a 2013/30/EÚ, smernice Rady 2009/119/ES a (EÚ) 2015/652 a ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 525/2013 (Ú. v. EÚ L 328, 21.12.2018, s.1).

▼B

Článok 5

***Vzorová úloha budov* verejných subjektov**

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 smernice 2010/31/EÚ, každý členský štát zabezpečí, aby sa od 1. januára 2014 každoročne obnovovali 3 % z celkovej podlahovej plochy vykurovaných a/alebo chladených budov, ktoré vlastnia a využívajú ústredné orgány štátnej správy, tak aby dosiahli aspoň minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené príslušným členským štátom podľa článku 4 smernice 2010/31/EÚ.

Miera obnovy vo výške 3 % sa vypočíta z celkovej podlahovej plochy budov s celkovou úžitkovou podlahovou plochou nad 500 m^2, ktoré vlastnia a využívajú ústredné orgány štátnej správy dotknutého členského štátu a ktoré každoročne k 1. januáru daného roku nespĺňajú národné minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené podľa článku 4 smernice 2010/31/EÚ. Uvedená hranica sa zníži od 9. júla 2015 na 250 m^2.

V prípade, že členský štát požaduje, aby sa povinnosť každoročne obnovovať 3 % z celkovej podlahovej plochy rozšírila na podlahovú plochu, ktorú vlastnia a využívajú orgány štátnej správy na úrovni nižšej, ako je úroveň ústredných orgánov štátnej správy, 3 % sa vypočítajú z celkovej podlahovej plochy budov s celkovou úžitkovou podlahovou plochou nad 500 m^2 a od 9. júla 2015 nad 250 m^2, ktoré vlastnia a využívajú ústredné orgány štátnej správy a orgány štátnej správy na nižšej úrovni dotknutého členského štátu a ktoré k 1. januáru každého roku nespĺňajú minimálne národné požiadavky na energetickú hospodárnosť stanovené podľa článku 4 smernice 2010/31/EÚ.

Pri vykonávaní opatrení zameraných na komplexnú obnovu budov ústredných orgánov štátnej správy v súlade s prvým pododsekom sa členské štáty môžu rozhodnúť posudzovať budovu ako celok vrátane obvodového plášťa budovy, zariadenia, prevádzky a údržby.

Členské štáty budú požadovať, aby boli pre opatrenia energetickej efektívnosti prioritou budovy ústredných orgánov štátnej správy s najhoršou energetickou hospodárnosťou, ak je to nákladovo efektívne a technicky možné.

2. Členské štáty môžu rozhodnúť, že požiadavky uvedené v odseku 1 nestanovia alebo sa nebudú uplatňovať pre tieto kategórie budov:

a) budovy úradne chránené ako súčasť charakteristického prostredia alebo pre ich osobitnú architektonickú alebo historickú hodnotu, pokiaľ by dodržiavanie určitých minimálnych požiadaviek na energetickú hospodárnosť neprijateľne zmenilo ich charakter alebo vzhľad;

b) budovy, ktoré vlastnia ozbrojené sily alebo ústredné orgány štátnej správy a ktoré slúžia na účely národnej obrany, okrem samostatných obytných priestorov alebo budov s úradmi pre ozbrojené sily a iný personál zamestnaný orgánmi národnej obrany;

c) budovy používané ako miesta na bohoslužby a na náboženské podujatia.

3. Ak členský štát obnoví viac ako 3 % celkovej podlahovej plochy budov ústredných orgánov štátnej správy v danom roku, môže do ročnej miery obnovy započítať podlahovú plochu nad plánovaný rámec v ktoromkoľvek z troch predchádzajúcich alebo nasledujúcich rokov.

▼B

4. Členské štáty môžu do ročnej miery obnovy budov ústredných orgánov štátnej správy započítať nové budovy využívané a vlastnené ako náhrada za konkrétne budovy ústredných orgánov štátnej správy zbúrané počas ktoréhokoľvek z dvoch predchádzajúcich rokov alebo budovy, ktoré sa predali, zbúrali alebo prestali využívať počas ktoréhokoľvek z dvoch predchádzajúcich rokov z dôvodu intenzívnejšieho využívania iných budov.

5. Členské štáty na účely odseku 1 do 31. decembra 2013 vypracujú a sprístupnia verejnosti zoznam vykurovaných a/alebo chladených budov ústredných orgánov štátnej správy s celkovou úžitkovou podlahovou plochou nad 500 m^2 a od 9. júla 2015 nad 250 m^2 s výnimkou budov oslobodených na základe odseku 2. Zoznam bude obsahovať tieto údaje:

a) podlahová plocha v m^2 a

b) energetická hospodárnosť jednotlivých budov alebo relevantné energetické údaje.

6. Bez toho, aby bol dotknutý článok 7 smernice 2010/31/EÚ, členské štáty sa môžu rozhodnúť pre alternatívny prístup k odsekom 1 až 5 tohto článku, a to tým, že prijmú iné nákladovo efektívne opatrenia vrátane hĺbkovej obnovy a opatrení na zmenu správania užívateľov budovy s cieľom dosiahnuť do roku 2020 objem úspor energie v oprávnených budovách vlastnených a využívaných ústrednými orgánmi štátnej správy, ktoré budú prinajmenšom zodpovedať objemu úspor požadovanému v odseku 1, o čom sa každoročne podávajú správy.

Na účely alternatívneho prístupu môžu členské štáty odhadnúť úspory energie, ktoré by sa vytvorili na základe odsekov 1 až 4 použitím príslušných štandardných hodnôt spotreby energie referenčných budov ústredných orgánov štátnej správy pred a po obnove a podľa odhadov plochy svojho fondu budov. Kategórie referenčných budov ústredných orgánov štátnej správy sú reprezentatívnou vzorkou fondu takýchto budov.

Členské štáty, ktoré si zvolia alternatívny prístup, oznámia Komisii do 31. decembra 2013 alternatívne opatrenia, ktoré zamýšľajú prijať a ktoré ukazujú, ako sa dosiahne rovnocenné zlepšenie energetickej hospodárnosti budov vo vlastníctve ústredných orgánov štátnej správy.

7. Členské štáty nabádajú verejné subjekty vrátane subjektov na regionálnej a miestnej úrovni, ako aj orgány zodpovedné za sociálne bývanie, ktoré sa riadia verejným právom, aby pri zohľadnení svojich príslušných právomocí a administratívnej organizácie:

a) prijali plán energetickej efektívnosti samostatne alebo ako súčasť širšieho plánu ochrany klímy alebo životného prostredia, ktorý obsahuje konkrétne ciele a opatrenia na úsporu energie a ciele a opatrenia energetickej efektívnosti, s cieľom nasledovať vzorovú úlohu budov ústredných orgánov štátnej správy ustanovenú v odsekoch 1, 5 a 6;

b) ako súčasť realizácie svojho plánu zaviedli systém energetického manažérstva vrátane energetických auditov;

▼B

c) v príslušných prípadoch využívali spoločnosti poskytujúce energetické služby a zmluvy o energetickej efektívnosti na financovanie obnovy a realizáciu plánov zameraných na udržanie alebo zlepšenie energetickej efektívnosti z dlhodobého hľadiska.

Článok 6

Obstarávanie verejnými subjektmi

1. Členské štáty zabezpečia, aby ústredné orgány štátnej správy obstarávali iba výrobky, služby a budovy s vysokou energetickou efektívnosťou, pokiaľ je to v súlade s nákladovou efektívnosťou, ekonomickou realizovateľnosťou, udržateľnosťou zo širšieho hľadiska, technickou vhodnosťou a dostatočnou hospodárskou súťažou, ako sa uvádza v prílohe III.

Povinnosť ustanovená v prvom pododseku sa vzťahuje na zmluvy na obstarávanie výrobkov, služieb a budov verejnými subjektmi, pokiaľ takéto zmluvy majú hodnotu rovnakú alebo vyššiu ako prahové hodnoty stanovené v článku 7 smernice 2004/18/ES.

2. Povinnosť uvedená v odseku 1 sa vzťahuje na zmluvy, ktoré uzavreli ozbrojené sily, len do takej miery, v akej jej uplatňovanie nie je v rozpore s povahou a primárnym cieľom činností ozbrojených síl. Povinnosť sa nevzťahuje na dodávateľské zmluvy vojenských zariadení v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/81/ES z 13. júla 2009 o koordinácii postupov pre zadávanie určitých zákaziek na práce, zákaziek na dodávku tovaru a zákaziek na služby verejnými obstarávateľmi alebo obstarávateľmi v oblastiach obrany a bezpečnosti ([1]).

3. Členské štáty nabádajú verejné subjekty, a to aj na regionálnej a miestnej úrovni, aby s náležitým ohľadom na svoje príslušné právomoci a administratívnu organizáciu nasledovali vzorovú úlohu svojich ústredných orgánov štátnej správy a obstarávali iba výrobky, služby a budovy s vysokou energetickou efektívnosťou. Členské štáty nabádajú verejné subjekty, aby pri výzvach na predkladanie ponúk týkajúcich sa zákaziek na poskytovanie služieb s významným energetickým obsahom posúdili možnosť uzatvoriť dlhodobé zmluvy o energetickej efektívnosti, ktoré poskytujú dlhodobé úspory energie.

4. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, môžu členské štáty pri obstarávaní balíka produktov, na ktorý sa ako na celok vzťahuje delegovaný akt prijatý podľa smernice 2010/30/EÚ, požadovať, aby mala celková energetická účinnosť celého balíka prednosť pred energetickou účinnosťou jednotlivých produktov v rámci tohto balíka, a to tak, že zakúpia balík produktov, ktorý spĺňa kritérium najvyššej triedy energetickej účinnosti.

([1]) Ú. v. EÚ L 216, 20.8.2009, s. 76.

▼M3

Článok 7

Povinnosť úspor energie

1. Členské štáty dosiahnu kumulatívne úspory energie u konečného spotrebiteľa, ktoré zodpovedajú aspoň:

a) každoročným novým úsporám od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020 vo výške 1,5 % ročného objemu energie predanej koncovým odberateľom, ktorý sa stanoví ako priemer za posledné tri roky pred 1. januárom 2013. Z uvedeného výpočtu možno úplne alebo čiastočne vylúčiť objem predanej energie využitej v doprave;

b) každoročným novým úsporám od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 vo výške 0,8 % ročnej konečnej energetickej spotreby, ktorá sa stanoví ako priemer za tri najaktuálnejšie roky pred 1. januárom 2019. Odchylne od tejto požiadavky dosiahnu Cyprus a Malta nové úspory každý rok od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 vo výške 0,24 % ročnej konečnej energetickej spotreby, ktorá sa stanoví ako priemer za tri najaktuálnejšie roky pred 1. januárom 2019.

Členské štáty môžu započítať úspory energie, ktoré vyplývajú z politických opatrení, ktoré sa zaviedli do 31. decembra 2020 alebo po tomto dátume, a to pod podmienkou, že výsledkom týchto opatrení budú nové individuálne opatrenia vykonávané po 31. decembri 2020.

Členské štáty budú po roku 2030 v súlade s písm. b) prvého pododseku pokračovať v dosahovaní každoročných nových úspor v desaťročných obdobiach, pokiaľ Komisia v preskúmaniach do roku 2027 a potom každých 10 rokov nedospeje k záveru, že to nie je potrebné na dosiahnutie dlhodobých cieľov Únie v oblasti energetiky a klímy na rok 2050.

Členské štáty rozhodnú, akým spôsobom sa vypočítaný objem nových úspor rozloží na jednotlivé obdobia uvedené v písmenách a) a b) prvého pododseku za predpokladu, že sa požadované celkové kumulatívne úspory energie u konečného spotrebiteľa dosiahli do konca každého povinného obdobia.

2. Ak členské štáty splnia aspoň svoju povinnosť kumulatívnych úspor energie u konečného spotrebiteľa uvedenú v odseku 1 prvom pododseku písm. b), môžu požadovaný objem úspor energie vypočítať jedným alebo viacerými z týchto spôsobov:

a) uplatnením ročnej miery úspor na energiu predanú koncovým odberateľom alebo na konečnú energetickú spotrebu, ktorá sa stanoví ako priemer za najaktuálnejšie tri roky pred 1. januárom 2019;

b) úplným alebo čiastočným vylúčením energie použitej v doprave zo základného scenára výpočtu;

c) využitím niektorej z možností stanovených v odseku 4.

3. V prípade, že členské štáty využijú možnosti uvedené v odseku 2 písm. a), b) alebo c), stanovia:

a) svoju vlastnú ročnú mieru úspor, ktorá sa uplatní pri výpočte ich kumulatívnych úspor energie u konečného spotrebiteľa, čím sa zabezpečí, aby konečný objem ich čistých úspor energie nebol nižší ako objem úspor, ktoré sa vyžadujú podľa odseku 1 prvého pododseku písm. b); a

▼M3

b) svoj vlastný základný scenár výpočtu, z ktorého sa môže úplne alebo čiastočne vylúčiť energia použitá v doprave.

4. S výhradou odseku 5 môže každý členský štát:

a) vykonať výpočet požadovaný v odseku 1 prvom pododseku písm. a) použitím hodnoty 1 % v rokoch 2014 a 2015; hodnoty 1,25 % v rokoch 2016 a 2017 a hodnoty 1,5 % v rokoch 2018, 2019 a 2020;

b) vylúčiť z výpočtu celý objem alebo časť objemu predanej energie, ktorá sa použila, pokiaľ ide o povinné obdobie uvedené v odseku 1 prvom pododseku písm. a), alebo koncovej energie, ktorá sa spotrebovala, pokiaľ ide o povinné obdobie uvedené v písm. b) uvedeného pododseku, pri priemyselných činnostiach uvedených v prílohe I k smernici 2003/87/ES;

c) započítať do objemu požadovaných úspor energie úspory energie, ktoré sa dosiahli v odvetviach premeny, distribúcie a prenosu energie vrátane účinnej infraštruktúry centralizovaného zásobovania teplom a chladom uplatňovaním požiadaviek stanovených v článku 14 ods. 4, článku 14 ods. 5 písm. b) a článku 15 ods. 1 až 6 a 9. Členské štáty informujú Komisiu o svojich plánovaných politických opatreniach podľa tohto písmena za obdobie od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 v rámci svojich integrovaných národných energetických a klimatických plánov. Vplyv uvedených opatrení sa vypočíta v súlade s prílohou V a zahrnie sa do týchto plánov;

d) započítať do objemu požadovaných úspor energie úspory energie, ktoré sú výsledkom novozavedených individuálnych opatrení realizovaných od 31. decembra 2008 a ktoré majú v roku 2020 vo vzťahu k povinnému obdobiu uvedenému v odseku 1 prvom pododseku písm. a) a po roku 2020 vo vzťahu k obdobiu uvedenému v odseku 1 prvom pododseku písm. b) naďalej vplyv, ktorý má byť merateľný a overiteľný;

e) započítať do objemu požadovaných úspor energie úspory energie, ktoré vyplývajú z politických opatrení, iba ak možno preukázať, že výsledkom týchto opatrení sú individuálne opatrenia vykonané od 1. januára 2018 do 31. decembra 2020, ktorých výsledkom budú úspory po 31. decembri 2020;

f) vylúčiť z výpočtu objemu požadovaných úspor energie 30 % z overiteľného objemu energie získanej na alebo v budovách na vlastnú spotrebu v dôsledku politických opatrení, ktorými sa podporujú nové inštalácie technológií energie z obnoviteľných zdrojov;

g) započítať do objemu požadovaných úspor energie úspory energie, ktoré presahujú úspory energie požadované v povinnom období od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020, za predpokladu, že tieto úspory sú výsledkom individuálnych opatrení vykonaných v rámci politických opatrení uvedených v článkoch 7a a 7b, ktoré členské štáty oznámili vo svojich národných akčných plánoch energetickej efektívnosti a o ktorých podali správu vo svojich správach o pokroku v súlade s článkom 24.

▼M3

5. Členské štáty uplatnia a vypočítajú vplyv možností zvolených podľa odseku 4 pre obdobia uvedené v odseku 1 prvom pododseku písm. a) a b) oddelene:

a) na účely výpočtu objemu úspor energie požadovaného v povinnom období uvedenom v odseku 1 prvom pododseku písm. a) môžu členské štáty použiť odsek 4 písm. a) až d). Všetky možnosti zvolené podľa odseku 4 spolu zodpovedajú najviac 25 % objemu úspor energie uvedenému v odseku 1 prvom pododseku písm. a);

b) na účely výpočtu objemu úspor energie požadovaného v povinnom období uvedenom v odseku 1 prvom pododseku písm. b) môžu členské štáty použiť odsek 4 písm. b) až g) za predpokladu, že individuálne opatrenia uvedené v odseku 4 písm. d) budú mať naďalej overiteľný a merateľný vplyv aj po 31. decembri 2020. Všetky možnosti zvolené podľa odseku 4 spolu nesmú viesť k zníženiu presahujúcemu 35 % objemu úspor energie vypočítaného v súlade s odsekmi 2 a 3.

Členské štáty, bez ohľadu na to, či zo svojho základného scenára výpočtu úplne alebo čiastočne vylúčia energiu používanú v doprave alebo či využijú niektorú z možností uvedených v odseku 4, zabezpečia, aby vypočítaný čistý objem nových úspor, ktorý sa má dosiahnuť v konečnej energetickej spotrebe v povinnom období od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030, nebol nižší ako objem, ktorý je výsledkom uplatňovania ročnej miery úspor uvedenej v odseku 1 prvom pododseku písm. b).

6. Členské štáty vo svojich integrovaných národných energetických a klimatických plánoch opíšu v súlade s prílohou III k nariadeniu (EÚ) 2018/1999 výpočet objemu úspor energie, ktorý sa má dosiahnuť v období od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030 uvedenom v odseku 1 prvom pododseku písm. b) tohto článku, a v prípade potreby vysvetlia, ako sa ročná miera úspor a základný scenár výpočtu stanovili a ako a v akom rozsahu sa uplatnili možnosti uvedené v odseku 4 tohto článku.

7. Úspory energie dosiahnuté po 31. decembri 2020 sa nezapočítavajú do objemu požadovaných úspor energie na obdobie od 1. januára 2014 do 31. decembra 2020.

8. Odchylne od odseku 1 tohto článku môžu členské štáty, ktoré povinným subjektom umožnia, aby využili možnosť uvedenú v článku 7a ods. 6 písm. b), na účely odseku 1 prvého pododseku písm. a) tohto článku započítať úspory energie, ktoré sa dosiahli v ktoromkoľvek danom roku po roku 2010 a pred povinným obdobím uvedeným v odseku 1 prvom pododseku písm. a) tohto článku, tak, ako keby sa tieto úspory energie dosiahli po 31. decembri 2013 a pred 1. januárom 2021, ak sú splnené všetky z týchto podmienok:

a) povinná schéma energetickej efektívnosti bola v platnosti kedykoľvek medzi 31. decembrom 2009 a 31. decembrom 2014 a bola zahrnutá v prvom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti členského štátu predloženom podľa článku 24 ods. 2;

▼M3

b) úspory sa dosiahli podľa povinnej schémy;

c) úspory sa vypočítali v súlade s prílohou V;

d) roky, za ktoré sa úspory počítajú ako dosiahnuté, sa uviedli v národných akčných plánoch energetickej efektívnosti v súlade s článkom 24 ods. 2

9. Členské štáty zabezpečia, aby sa úspory vyplývajúce z politických opatrení uvedených v článkoch 7a a 7b a článku 20 ods. 6 vypočítali v súlade s prílohou V.

10. Členské štáty dosiahnu objem úspor energie požadovaný podľa odseku 1 tohto článku buď zavedením povinnej schémy energetickej efektívnosti uvedenej v článku 7a alebo prijatím alternatívnych politických opatrení uvedených v článku 7b. Členské štáty môžu povinnú schému energetickej efektívnosti kombinovať s alternatívnymi politickými opatreniami.

11. Pri navrhovaní politických opatrení sledujúcich splnenie povinností dosiahnuť úspory energie členské štáty zohľadnia potrebu zmierniť energetickú chudobu v súlade s kritériami, ktoré si stanovili, zohľadňujúc svoje dostupné postupy v tejto oblasti tak, že budú v primeranom rozsahu vyžadovať, aby sa časť opatrení v oblasti energetickej efektívnosti v rámci národných povinných schém energetickej efektívnosti, alternatívnych politických opatrení alebo programov či opatrení financovaných z národného fondu energetickej efektívnosti vykonávala prioritne v rámci zraniteľných domácností vrátane domácností postihnutých energetickou chudobou a prípadne v sociálnych bytoch.

Členské štáty zahrnú informácie o výsledku opatrení na zmiernenie energetickej chudoby prijatých v kontexte tejto smernice do integrovaných národných správ o pokroku v oblasti energetiky a klímy podľa nariadenia (EÚ) 2018/1999.

12. Členské štáty preukážu, že v prípade prekrývania vplyvu politických opatrení alebo individuálnych opatrení nedochádza k zdvojenému započítaniu úspor energie.

Článok 7a

Povinné schémy energetickej efektívnosti

1. Ak sa členské štáty rozhodnú splniť svoje povinnosti dosiahnuť objem úspor požadovaný podľa článku 7 ods. 1 prostredníctvom povinnej schémy energetickej efektívnosti, zabezpečia, aby povinné subjekty uvedené v odseku 2 tohto článku pôsobiace na území jednotlivých členských štátov splnili bez toho, aby bol dotknutý článok 7 ods. 4 a 5, svoju požiadavku kumulatívnych úspor energie u konečného spotrebiteľa stanovenú v článku 7 ods. 1

Ak je to vhodné, členské štáty môžu rozhodnúť, že povinné subjekty musia dosiahnuť všetky alebo časť uvedených úspor ako príspevok do národného fondu energetickej efektívnosti v súlade s článkom 20 ods. 6

▼M3

2. Členské štáty určia na základe objektívnych a nediskriminačných kritérií povinné subjekty spomedzi distribútorov energie, maloobchodných energetických spoločností a distribútorov pohonných hmôt alebo maloobchodných predajcov pohonných hmôt pôsobiacich na ich území. Objem úspor energie potrebný na splnenie povinnosti dosiahnu povinné subjekty u koncových odberateľov, ktorých určil členský štát, nezávisle od výpočtu vykonaného podľa článku 7 ods. 1, alebo ak tak členské štáty rozhodnú, prostredníctvom certifikovaných úspor dosiahnutých inými subjektmi, ako sa uvádza v odseku 6 písm. a) tohto článku.

3. Ak sú za povinné subjekty podľa odseku 2 určené maloobchodné energetické spoločnosti, členské štáty zabezpečia, aby maloobchodné energetické spoločnosti pri plnení svojej povinnosti nevytvárali prekážky, ktoré spotrebiteľom znemožňujú zmeniť jedného dodávateľa na druhého.

4. Členské štáty vyjadria objem úspor energie požadovaný od každého povinného subjektu buď ako konečnú, alebo primárnu energetickú spotrebu. Metóda zvolená na vyjadrenie objemu požadovaných úspor energie sa použije aj na výpočet úspor nárokovaných povinnými subjektmi. Použijú sa prevodné koeficienty stanovené v prílohe IV.

5. Členské štáty zavedú systémy merania, kontroly a overovania, v rámci ktorých sa overí a zdokumentuje aspoň štatisticky významný podiel a reprezentatívna vzorka opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti zavedených povinnými subjektmi. Meranie, kontrola a overovanie sa vykonáva nezávisle od povinných subjektov.

6. V rámci povinných schém energetickej efektívnosti členské štáty môžu urobiť jedno alebo oboje z tohto:

a) povoliť povinným subjektom, aby do svojej povinnosti započítali certifikované úspory energie dosiahnuté poskytovateľmi energetických služieb alebo inými tretími stranami vrátane prípadov, keď povinné subjekty podporujú opatrenia prostredníctvom iných štátom schválených subjektov alebo prostredníctvom orgánov verejnej moci, ktoré môžu zahŕňať formálne partnerstvá a v ktorých sa môžu kombinovať aj iné zdroje financovania. Ak to členské štáty povolia, zabezpečia, aby sa na certifikáciu úspor energie vzťahoval schvaľovací postup, ktorý je zavedený v členských štátoch, ktorý je jasný, transparentný a otvorený pre všetkých účastníkov trhu a ktorý je zameraný na minimalizáciu nákladov na certifikáciu;

b) umožniť povinným subjektom, aby započítali úspory dosiahnuté v danom roku tak, ako keby boli dosiahnuté v niektorom zo štyroch predchádzajúcich či troch nasledujúcich rokov, pokiaľ toto obdobie nepresahuje povinné obdobia stanovené v článku 7 ods. 1

Členské štáty posúdia a prípadne prijmú opatrenia na minimalizáciu vplyvu priamych a nepriamych nákladov spojených s povinnými schémami energetickej efektívnosti na konkurencieschopnosť energeticky náročných priemyselných odvetví vystavených medzinárodnej hospodárskej súťaži.

▼M3

7. Členské štáty každoročne uverejnia úspory energie dosiahnuté každým povinným subjektom alebo každou podkategóriou povinného subjektu, ako aj spolu v rámci schémy.

Článok 7b

Alternatívne politické opatrenia

1. Ak sa členské štáty rozhodnú splniť svoje povinnosti dosiahnuť objem úspor požadovaný podľa článku 7 ods. 1 alternatívnymi politickými opatreniami, zabezpečia, bez toho, aby bol dotknutý článok 7 ods. 4 a 5, aby sa úspory energie požadované podľa článku 7 ods. 1 dosiahli u koncových odberateľov.

2. V prípade všetkých opatrení, ktoré nesúvisia so zdaňovaním, členské štáty zavedú systémy merania, kontroly a overovania, v rámci ktorých sa overí a zdokumentuje aspoň štatisticky významný podiel a reprezentatívna vzorka opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti zavedených zúčastňujúcimi sa alebo poverenými subjektmi. Meranie, kontrola a overovanie sa vykonáva nezávisle od zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov.

▼B

Článok 8

Energetické audity a systémy energetického manažérstva

1. Členské štáty podporujú, aby pre všetkých koncových odberateľov boli k dispozícii vysokokvalitné energetické audity, ktoré sú nákladovo efektívne a:

a) vykonávané nezávislým spôsobom kvalifikovanými a/alebo akreditovanými odborníkmi podľa kvalifikačných kritérií alebo

b) ktoré vykonávajú a na ktoré dohliadajú nezávislé orgány podľa vnútroštátnych právnych predpisov.

Energetické audity uvedené v prvom pododseku môžu vykonávať vnútropodnikoví odborníci alebo energetickí audítori pod podmienkou, že dotknutý členský štát zaviedol systém na zaistenie a kontrolu ich kvality, ktorého súčasťou je podľa potreby aj každoročný náhodný výber aspoň štatisticky významného percentuálneho podielu zo všetkých vykonaných energetických auditov.

Na účely zaistenia vysokej kvality energetických auditov a systémov energetického manažérstva ustanovia členské štáty transparentné a nediskriminačné minimálne kritériá pre energetické audity na základe prílohy VI.

Energetické audity nezahŕňajú ustanovenia, ktoré bránia tomu, aby sa zistenia auditu zaslali ktorémukoľvek kvalifikovanému/akreditovanému poskytovateľovi energetických služieb, ak odberateľ nemá voči tomu námietky.

2. Členské štáty vypracujú programy na podporu toho, aby malé a stredné podniky absolvovali energetické audity a aby následne zrealizovali odporúčania týchto auditov.

▼B

Členské štáty môžu na základe transparentných a nediskriminačných kritérií a bez toho, aby bolo dotknuté právo Únie v oblasti štátnej pomoci, zaviesť podporné schémy pre MSP, a to aj v prípade, ak uzatvorili dobrovoľné dohody, s cieľom pokryť náklady na energetický audit a realizáciu vysoko nákladovo efektívnych odporúčaní z energetických auditov v prípade, ak sa navrhnuté opatrenia zrealizujú.

Členské štáty upozornia MSP, aj prostredníctvom svojich príslušných zastupujúcich sprostredkovateľských organizácií, na konkrétne príklady toho, ako by im systémy energetického manažérstva mohli pomôcť pri podnikaní. Komisia pomáha členským štátom podporou výmeny najlepších postupov v tejto oblasti.

3. Členské štáty vypracujú aj programy na zvýšenie informovanosti domácností o výhodách takýchto auditov prostredníctvom vhodných poradenských služieb.

Členské štáty podporujú programy odbornej prípravy pre kvalifikáciu energetických audítorov s cieľom podporiť dostatočnú dostupnosť odborníkov.

4. Členské štáty zabezpečia, aby podniky, ktoré nie sú MSP, podliehali energetickému auditu, ktorý nezávislým a nákladovo efektívnym spôsobom vykonávajú kvalifikovaní a/alebo akreditovaní odborníci alebo ktorý vykonávajú a na ktorý dohliadajú nezávislé orgány podľa vnútroštátnych právnych predpisov, a to do 5. decembra 2015 a potom aspoň každé štyri roky od dátumu predchádzajúceho energetického auditu.

5. Energetické audity sa považujú za audity, ktoré spĺňajú požiadavky uvedené v odseku 4, ak sú uskutočňované nezávislým spôsobom na základe minimálnych kritérií založených na prílohe VI, a ktoré sa vykonávajú na základe dobrovoľných dohôd uzavretých medzi organizáciami zainteresovaných strán a menovaným orgánom pod dohľadom príslušného členského štátu alebo iných orgánov, na ktoré príslušné orgány delegovali danú zodpovednosť, alebo Komisie.

Prístup účastníkov trhu, ktorí poskytujú energetické služby, je založený na transparentných a nediskriminačných kritériách.

6. Podniky, ktoré nie sú MSP a ktoré implementovali systém energetického manažérstva alebo systém environmentálneho manažérstva, ktorý je certifikovaný nezávislým orgánom podľa príslušných európskych alebo medzinárodných noriem, sú vyňaté z požiadaviek odseku 4, pokiaľ členské štáty zabezpečia, že dotknutý systém manažérstva zahŕňa energetický audit na základe minimálnych kritérií založených na prílohe VI.

7. Energetické audity môžu byť vykonávané samostatne alebo ako súčasť širšieho environmentálneho auditu. Členské štáty môžu požadovať, aby súčasťou energetického auditu bolo posúdenie technickej a ekonomickej uskutočniteľnosti napojenia sa na existujúcu alebo plánovanú sieť centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom.

Členské štáty môžu bez toho, aby bolo dotknuté právo Únie v oblasti štátnej pomoci, zavádzať systémy stimulov a podpory na realizáciu odporúčaní energetických auditov a podobných opatrení.

▼B

Článok 9

▼M3

Meranie v prípade plynu a elektriny

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa v miere, v akej je to technicky možné, finančne rozumné a primerané vzhľadom na možné úspory energie, poskytli koncovým odberateľom elektriny a zemného plynu individuálne meradlá za konkurencieschopné ceny, ktoré presne zobrazujú ich skutočnú spotrebu energie a poskytujú informácie o skutočnej dobe využívania.

▼B

Takéto individuálne meradlo za konkurencieschopné ceny sa poskytne vždy:

a) keď sa nahrádza existujúce meradlo, pokiaľ je to technicky možné a nákladovo efektívne so zreteľom na odhadované potenciálne dlhodobé úspory;

b) pri zriadení nového pripojenia v novej budove alebo pri uskutočnení významnej obnovy budovy, ako sa ustanovuje v smernici 2010/31/EÚ.

2. Ak sa v rozsahu, v akom členské štáty inštalujú inteligentné meracie systémy a zavádzajú inteligentné meracie zariadenia pre zemný plyn a/alebo elektrinu v súlade so smernicami 2009/72/ES a 2009/73/ES:

a) zabezpečia, aby meracie systémy poskytovali koncovým odberateľom informácie o skutočnej dobe používania a aby sa pri stanovení minimálneho rozsahu funkcií meracích zariadení a povinností uložených účastníkom trhu plne brali do úvahy ciele energetickej efektívnosti a výhody pre koncových odberateľov;

b) zaistia bezpečnosť inteligentných meracích zariadení a dátovej komunikácie a súkromie koncových odberateľov v súlade s príslušnými právnymi predpismi Únie v oblasti ochrany údajov a súkromia;

c) v prípade elektriny a na žiadosť koncového odberateľa požadujú od prevádzkovateľov meracích zariadení, aby zabezpečili, že meracie zariadenie alebo zariadenia dokážu započítať elektrinu, ktorá sa do sústavy dodáva z priestorov koncových odberateľov;

d) zabezpečia, aby sa v prípade, že o to koncový odberateľ požiada, sprístupnili namerané údaje o jeho dodávke alebo odbere elektriny v reálnom čase či už jemu, alebo tretej strane konajúcej v mene koncového odberateľa, a to v ľahko zrozumiteľnom formáte, ktorý im umožní porovnať ponuky na rovnocennom základe;

e) požadujú, aby sa pri inštalácii inteligentných meracích zariadení odberateľom poskytlo náležité poradenstvo a informácie najmä o plnom potenciáli týchto meracích zariadení, pokiaľ ide o spôsob odčítania hodnoty na meracom zariadení a monitorovanie spotreby energie.

▼M3

_____

▼M3

Článok 9a

Meranie v prípade vykurovania, chladenia a teplej úžitkovej vody

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa koncovým odberateľom centralizovaného zásobovania teplom, centralizovaného zásobovania chladom a teplej úžitkovej vody poskytli meradlá za konkurenčné ceny, ktoré presne zobrazujú ich skutočnú spotrebu energie.

2. Ak sa teplo, chlad alebo teplá úžitková voda do budovy dodáva z centrálneho zdroja, ktorý obsluhuje niekoľko budov, alebo zo systému centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom, meradlo je nainštalované pri výmenníku tepla alebo na odbernom mieste.

Článok 9b

Pomerové meranie a rozdelenie nákladov v prípade vykurovania, chladenia a teplej úžitkovej vody

1. V bytových domoch a vo viacúčelových budovách, ktoré majú centrálny zdroj tepla alebo chladu alebo ktoré sú napojené na systém centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom, sa na meranie spotreby tepla, chladu alebo teplej úžitkovej vody jednotlivo pre každú jednotku v budove nainštalujú individuálne meradlá, ak je to technicky možné a nákladovo efektívne z hľadiska primeranosti vzhľadom na možné úspory energie.

Ak použitie individuálnych meradiel nie je technicky možné alebo meranie spotreby tepla v každej jednotke budovy nie je nákladovo efektívne, použijú sa individuálne pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov na meranie spotreby tepla na každom vykurovacom telese, pokiaľ daný členský štát nepreukáže, že inštalácia takýchto pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov by bola nákladovo neefektívna. V uvedených prípadoch sa môžu zvážiť alternatívne nákladovo efektívne spôsoby merania spotreby tepla. Každý členský štát jednoznačne stanoví a zverejní všeobecné kritériá, metodiky a/alebo postupy na stanovenie technickej neuskutočniteľnosti a nákladovej neefektívnosti.

2. V nových bytových domoch a v obytných častiach nových viacúčelových budov, ktoré sú vybavené centrálnym zdrojom tepla pre teplú úžitkovú vodu alebo sú napojené na systémy centralizovaného zásobovania teplom, sa bez ohľadu na odsek 1 prvý pododsek nainštalujú individuálne meradlá na teplú úžitkovú vodu.

3. Ak sú bytové domy alebo viacúčelové budovy napojené na centralizované zásobovanie teplom alebo chladom, alebo ak prevládajú vlastné spoločné systémy vykurovania alebo chladenia takýchto budov, členské štáty zabezpečia zavedenie transparentných a verejne dostupných vnútroštátnych pravidiel rozdeľovania nákladov na vykurovanie, chladenie a spotrebu teplej úžitkovej vody v týchto budovách s cieľom zabezpečiť transparentnosť a presnosť vyúčtovania individuálnej spotreby. Tieto pravidlá v príslušných prípadoch zahŕňajú usmernenia, ktoré sa týkajú spôsobu rozdeľovania nákladov na energiu využitú nasledovne:

a) na teplú úžitkovú vodu;

▼M3

b) na teplo vyžarované zo zariadenia budovy a na účely vykurovania spoločných priestorov, ak sú schodiská a chodby vybavené vykurovacími telesami;

c) na účely vykurovania alebo chladenia bytov.

Článok 9c

Požiadavka diaľkového odpočtu

1. Na účely článkov 9a a 9b umožňujú meradlá a pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov nainštalované po 25. októbri 2020 diaľkový odpočet. Podmienky technickej uskutočniteľnosti a nákladovej efektívnosti stanovené v článku 9b ods. 1 sa naďalej uplatňujú.

2. Meradlá a pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov, ktoré neumožňujú diaľkový odpočet, ale sú už nainštalované, sa do 1. januára 2027 vybavia funkciou diaľkového odpočtu alebo sa vymenia za zariadenia umožňujúce diaľkový odpočet s výnimkou prípadov, keď daný členský štát preukáže, že to nie je nákladovo efektívne.

▼B

Článok 10

▼M3

Informácie o vyúčtovaní v prípade plynu a elektriny

1. Ak koncoví odberatelia nemajú inteligentné meracie zariadenia uvedené v smerniciach 2009/72/ES a 2009/73/ES, členské štáty do 31. decembra 2014 zabezpečia, aby informácie o vyúčtovaní spotreby elektriny a plynu boli spoľahlivé, presné a založené na skutočnej spotrebe v súlade s bodom 1.1 prílohy VII, ak je to technicky možné a ekonomicky opodstatnené.

▼B

Túto povinnosť je možné splniť prostredníctvom systému pravidelného individuálneho odčítavania meradla koncovými odberateľmi, ktorí hodnoty na meradle oznámia dodávateľovi energie. Vyúčtovanie bude založené na odhade spotreby alebo paušálnej sadzbe len v prípade, keď koncový odberateľ nenahlási hodnotu na meradle za dané zúčtovacie obdobie.

2. Meracie zariadenia nainštalované v súlade so smernicami 2009/72/ES a 2009/73/ES umožnia presné informácie o vyúčtovaní založené na skutočnej spotrebe. Členské štáty zabezpečia, aby mali koncoví odberatelia možnosť jednoduchého prístupu k doplňujúcim informáciám o histórii spotreby, ktoré im umožnia vlastnú kontrolu.

Doplňujúce informácie o histórii spotreby zahŕňajú:

a) súhrnné údaje aspoň za tri predchádzajúce roky alebo za obdobie od nadobudnutia platnosti zmluvy o dodávke, ak je kratšie. Údaje zodpovedajú obdobiam, za ktoré boli vystavené pravidelné informácie o vyúčtovaní, a

▼B

b) podrobné údaje o čase používania v ktoromkoľvek dni, týždni, mesiaci a roku. Tieto údaje sú pre koncových odberateľov dostupné cez internet alebo rozhranie meracieho zariadenia za obdobie minimálne 24 predchádzajúcich mesiacov alebo za obdobie od nadobudnutia platnosti zmluvy o dodávke, ak je kratšie.

3. Bez ohľadu na to, či boli inteligentné meracie zariadenia nainštalované, alebo nie, členské štáty:

a) vyžadujú, aby sa informácie o vyúčtovaní za energiu a o histórii spotreby koncového odberateľa v prípade, že sú dostupné, sprístupnili poskytovateľovi energetických služieb, ktorého určil koncový odberateľ, na jeho žiadosť;

b) zabezpečia, aby sa koncovým odberateľom ponúkla možnosť elektronických informácií o vyúčtovaní a elektronických vyúčtovaní a aby koncoví odberatelia na požiadanie dostali jasné a zrozumiteľné vysvetlenie o tom, akým spôsobom bolo ich vyúčtovanie zostavené, a to najmä v prípade, ak vyúčtovania nie sú založené na skutočnej spotrebe;

c) zabezpečia, aby sa vo vyúčtovaní uviedli dostatočné informácie, ktoré poskytnú koncovým odberateľom komplexný prehľad o aktuálnych nákladoch na energiu v súlade s prílohou VII;

d) môžu stanoviť, aby sa informácie uvádzané na týchto vyúčtovaniach na žiadosť koncového odberateľa nepovažovali za výzvu na úhradu. Členské štáty v takýchto prípadoch zabezpečia, aby dodávatelia zdrojov energie poskytovali pružné úpravy pre samotnú úhradu;

e) požadujú, aby sa informácie a odhady týkajúce sa nákladov na energiu poskytovali odberateľom na požiadanie, a to včas a v ľahko zrozumiteľnom formáte, ktorý im umožní porovnať ponuky na rovnocennom základe.

▼M3

Článok 10a

Informácie o vyúčtovaní a spotrebe tepla, chladu a teplej úžitkovej vody

1. V prípade, že meradlá alebo pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov sú nainštalované, členské štáty zabezpečia, aby informácie o vyúčtovaní a spotrebe boli spoľahlivé, presné a založené na skutočnej spotrebe alebo na odpočte pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov v súlade s bodmi 1 a 2 prílohy VIIa pre všetkých konečných spotrebiteľov, a to pre fyzické a právnické osoby, ktoré nakupujú teplo, chlad alebo teplú úžitkovú vodu na vlastnú konečnú spotrebu, alebo fyzické či právnické osoby, ktoré majú v užívaní samostatnú budovu alebo jednotku bytového domu alebo viacúčelovej budovy zásobovanú teplom, chladom alebo teplou úžitkovou vodou z centrálneho zdroja a ktoré nemajú priamy ani individuálny zmluvný vzťah s dodávateľom energie.

Ak tak stanoví členský štát, uvedenú povinnosť možno okrem prípadu pomerovo meranej spotreby založenej na pomerových rozdeľovačoch vykurovacích nákladov podľa článku 9b splniť systémom pravidelného individuálneho odčítavania meradla koncovým odberateľom alebo konečným spotrebiteľom, ktorý oznamuje hodnoty na meradle. Iba ak koncový odberateľ alebo konečný spotrebiteľ nenahlási hodnotu na meradle za dané zúčtovacie obdobie, je vyúčtovanie založené na odhade spotreby alebo paušálnej sadzbe.

▼M3

2. Členské štáty:

a) vyžadujú, aby sa informácie o vyúčtovaní za energiu a o histórii spotreby alebo odpočty pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov konečných spotrebiteľov, ak sú dostupné, na požiadanie konečného spotrebiteľa sprístupnili poskytovateľovi energetických služieb, ktorého určil konečný spotrebiteľ;

b) zabezpečia, aby bola koncovým odberateľom ponúknutá možnosť elektronických informácií o vyúčtovaní a elektronického vyúčtovania;

c) zabezpečia, aby všetkým konečným spotrebiteľom boli v súlade s bodom 3 prílohy VIIa spolu s vyúčtovaním poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie, a

d) podporia kybernetickú bezpečnosť a zabezpečia ochranu súkromia a údajov konečných spotrebiteľov v súlade s uplatniteľným právom Únie.

Členské štáty môžu stanoviť, aby sa poskytnutie informácií o vyúčtovaní nepovažovalo na žiadosť koncového odberateľa za výzvu na úhradu. Členské štáty v takýchto prípadoch zabezpečia, aby boli ponúkané flexibilné spôsoby samotnej úhrady.

3. Členské štáty rozhodnú o tom, kto má byť zodpovedný za poskytovanie informácií uvedených v odseku 1 a 2 tým konečným spotrebiteľom bez priameho alebo individuálneho zmluvného vzťahu s dodávateľom energie.

Článok 11

Náklady na prístup k informáciám o meraní a vyúčtovaní v prípade elektriny a plynu

Členské štáty zabezpečia, aby koncoví odberatelia dostávali všetky svoje vyúčtovania a informácie o vyúčtovaní spotreby energie bezplatne a aby koncoví odberatelia mali vhodný a bezplatný prístup k svojim údajom o spotrebe.

Článok 11a

Náklady na prístup k informáciám o meraní, vyúčtovaní a spotrebe tepla, chladu a teplej úžitkovej vody

1. Členské štáty zabezpečia, aby koneční spotrebitelia dostávali všetky svoje vyúčtovania a informácie o vyúčtovaní spotreby energie bezplatne a aby koneční spotrebitelia mali primeraný a bezplatný prístup k svojim údajom o spotrebe.

2. Bez ohľadu na odsek 1 tohto článku sa rozdelenie nákladov na informácie o vyúčtovaní individuálnej spotreby tepla, chladu a teplej úžitkovej vody v bytových domoch a viacúčelových budovách podľa článku 9b vykonáva na báze neziskovosti. Náklady spojené so zadaním uvedenej úlohy tretej strane, akou je napríklad poskytovateľ služby alebo miestny dodávateľ energie, pokrývajúc meranie, rozdelenie a vyúčtovanie skutočnej individuálnej spotreby v uvedených budovách, sa môžu preniesť na konečných spotrebiteľov, pokiaľ sú tieto náklady primerané.

▼M3

3. Členské štáty môžu v záujme zabezpečenia primeraných nákladov na poskytovanie služieb pomerového merania podľa odseku 2 stimulovať hospodársku súťaž v uvedenom odvetví služieb prijatím vhodných opatrení, ako je napríklad odporúčanie alebo iná podpora využívania verejného obstarávania a/alebo využívania interoperabilných zariadení a systémov, ktoré uľahčujú zmenu poskytovateľa služieb.

▼B

Článok 12

Program na informovanie a posilnenie práv spotrebiteľov

1. Členské štáty prijmú vhodné opatrenia na podporu a uľahčenie efektívneho využívania energie malými spotrebiteľmi energie vrátane domácností. Tieto opatrenia môžu byť súčasťou národnej stratégie.

2. Opatrenia na účely odseku 1 zahŕňajú jeden alebo viacero z prvkov uvedených v písmene a) alebo b):

a) škálu nástrojov a politík na podporu zmeny správania, ktoré môžu zahŕňať:

   i) daňové stimuly;

   ii) prístup k financiám, grantom a dotáciám;

   iii) poskytovanie informácií;

   iv) vzorové projekty;

   v) činnosti na pracovisku;

b) spôsoby a prostriedky na zapojenie spotrebiteľov a spotrebiteľských organizácií počas možného zavádzania inteligentných meracích zariadení pomocou komunikácie o:

   i) nákladovo efektívnych a jednoduchých zmenách vo využívaní energie;

   ii) informáciách o opatreniach energetickej efektívnosti.

Článok 13

Sankcie

Členské štáty stanovia pravidlá pre sankcie v prípade nedodržania vnútroštátnych právnych predpisov prijatých na základe článkov 7 až 11 a článku 18 ods. 3 a prijmú opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonávania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty oznámia tieto ustanovenia Komisii do 5. júna 2014 a bezodkladne jej oznámia akékoľvek následné zmeny a doplnenia, ktoré sa ich týkajú.

▼B

KAPITOLA III

EFEKTÍVNOSŤ DODÁVKY ENERGIE

Článok 14

Podpora efektívnosti vo vykurovaní a chladení

1. Členské štáty do 31. decembra 2015 vykonajú a oznámia Komisii komplexné posúdenie potenciálu na využitie vysokoúčinnej kombinovanej výroby a centralizovaného zásobovania teplom a chladom obsahujúce informácie uvedené v prílohe VIII. Ak už vykonali rovnocenné posúdenie, oznámia to Komisii.

V komplexnom posúdení sa v plnej miere zohľadňuje analýza národného potenciálu pre vysokoúčinnú kombinovanú výrobu uskutočnená podľa smernice 2004/8/ES.

Posúdenie sa na žiadosť Komisie aktualizuje a oznamuje sa Komisii každých päť rokov. Komisia podá každú takúto žiadosť aspoň jeden rok pred príslušným termínom.

2. Členské štáty prijmú politiky, ktoré podporia, aby sa na miestnej a regionálnej úrovni náležite zohľadnil potenciál využívania účinných systémov vykurovania a chladenia, a to najmä tých, ktoré využívajú vysokoúčinnú kombinovanú výrobu. Zohľadní sa potenciál pre rozvoj miestnych a regionálnych trhov s teplom.

3. Členské štáty na účely posúdenia uvedeného v odseku 1 vykonajú na základe klimatických podmienok, ekonomickej realizovateľnosti a technickej vhodnosti analýzu nákladov a prínosov vzťahujúcu sa na ich územie v súlade s časťou 1 prílohy IX. Prostredníctvom analýzy nákladov a prínosov možno určiť najlepšie riešenia z hľadiska efektívnosti využívania zdrojov a nákladov na uspokojenie potrieb na vykurovanie a chladenie. Uvedená analýza nákladov a prínosov môže byť súčasťou environmentálneho posudzovania podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/42/ES z 27. júna 2001 o posudzovaní účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie ([1]).

4. V prípade, že sa posúdením uvedeným v odseku 1 a analýzou uvedenou v odseku 3 identifikuje potenciál uplatňovania vysokoúčinnej kombinovanej výroby a/alebo účinného centralizovaného zásobovania teplom a chladom, ktorých prínosy prevyšujú náklady, členské štáty prijmú primerané opatrenia na rozvoj účinnej infraštruktúry centralizovaného zásobovania teplom a chladom a/alebo na zohľadnenie rozvoja vysokoúčinnej kombinovanej výroby a využívania vykurovania a chladenia z odpadového tepla a obnoviteľných zdrojov energie v súlade s odsekmi 1, 5 a 7.

Ak sa posúdením uvedeným v odseku 1 a analýzou uvedenou v odseku 3 neidentifikuje potenciál, ktorého prínosy prevyšujú náklady vrátane administratívnych nákladov na vykonanie analýzy nákladov a prínosov uvedenej v odseku 5, dotknutý členský štát môže zariadenia vyňať z požiadaviek ustanovených v uvedenom odseku.

([1]) Ú. v. ES L 197, 21.7.2001, s. 30.

▼B

5. Členské štáty zabezpečia, aby sa vykonala analýza nákladov a prínosov v súlade s časťou 2 prílohy IX v prípade, ak po 5. júni 2014:

a) sa plánuje nové tepelné zariadenie na výrobu elektriny s celkovým tepelným príkonom vyšším ako 20 MW s cieľom posúdiť náklady a prínosy spojené so zabezpečením prevádzky tohto zariadenia ako zariadenia vysokoúčinnej kombinovanej výroby;

b) sa vykonáva významná rekonštrukcia existujúceho tepelného zariadenia na výrobu elektriny s celkovým tepelným príkonom vyšším ako 20 MW s cieľom posúdiť náklady a prínosy spojené so zmenou tohto zariadenia na zariadenie vysokoúčinnejj kombinovanej výroby;

c) priemyselné zariadenie s celkovým tepelným príkonom vyšším ako 20 MW, ktoré vyrába odpadové teplo s využiteľnou teplotou, je naplánované alebo je významne rekonštruované, s cieľom posúdiť náklady a prínosy spojené s využitím odpadového tepla na uspokojenie ekonomicky zdôvodneného dopytu, a to aj prostredníctvom kombinovanej výroby, ako aj s cieľom posúdiť náklady a prínosy spojené s pripojením uvedeného zariadenia do siete centralizovaného zásobovania teplom a chladom;

d) je naplánovaná nová sieť centralizovaného zásobovania teplom a chladom alebo nové zariadenie na výrobu tepla s celkovým tepelným príkonom vyšším ako 20 MW v rámci existujúcej siete centralizovaného zásobovania teplom alebo chladom alebo sa má takéto existujúce zariadenie významne rekonštruovať s cieľom posúdiť náklady a prínosy spojené s využívaním odpadového tepla z neďalekých priemyselných zariadení.

Inštalácia vybavenia na zachytávanie oxidu uhličitého produkovaného spaľovacím zariadením s cieľom geologicky ho uložiť v súlade so smernicou 2009/31/ES sa nepovažuje za rekonštrukciu na účely písmen b, c) a d) tohto odseku.

Členské štáty môžu požadovať, aby sa analýza nákladov a prínosov uvedená v písmenách c) a d) vykonala v spolupráci so spoločnosťami zodpovednými za prevádzku sietí centralizovaného zásobovania teplom a chladom.

6. Členské štáty môžu z uplatňovania odseku 5 vyňať:

a) tie špičkové a záložné zariadenia na výrobu elektriny, pri ktorých sa plánuje prevádzka pod 1 500 hodín ročne ako kĺzavý priemer za obdobie piatich rokov, pričom sa bude vychádzať z postupu overovania stanoveného členským štátom, ktorý zabezpečí splnenie tohto kritéria na udelenie výnimky;

b) jadrové zariadenia;

c) zariadenia, ktoré je potrebné umiestniť blízko geologického úložiska schváleného podľa smernice 2009/31/ES.

Členské štáty môžu tiež stanoviť hraničné hodnoty pre vyňatie jednotlivých zariadení z uplatňovania ustanovení odseku 5 písm. c) a d) vyjadrené množstvom dostupného využiteľného odpadového tepla, dopytom po teple alebo vzdialenosťou medzi priemyselnými zariadeniami a sieťami centralizovaného zásobovania teplom.

Členské štáty do 31. decembra 2013 oznámia výnimky prijaté podľa tohto odseku a následne aj všetky ich zmeny Komisii.

▼B

7. Členské štáty prijímajú kritériá udeľovania povolení uvedené v článku 7 smernice 2009/72/ES alebo rovnocenné povoľovacie kritériá, aby:

a) zohľadnili výsledky komplexného posúdenia uvedeného v odseku 1;

b) zabezpečili splnenie požiadaviek odseku 5 a

c) zohľadnili výsledky analýzy nákladov a prínosov uvedenej v odseku 5.

8. Členské štáty môžu vyňať jednotlivé zariadenia z povinnosti vyplývajúcej z kritérií udeľovania povolení a povoľovacích kritérií uvedených v odseku 7 zrealizovať možnosti, ktorých prínosy prevyšujú náklady, ak na to existujú naliehavé právne dôvody, dôvody týkajúce sa vlastníctva alebo finančné dôvody. Dotknuté členské štáty v takomto prípade predložia Komisii oznámenie, v ktorom zdôvodnia svoje rozhodnutie, a to najneskôr do troch mesiacov od jeho prijatia.

9. Odseky 5, 6, 7 a 8 tohto článku sa uplatňujú na zariadenia, na ktoré sa vzťahuje smernica 2010/75/EÚ, bez toho, aby boli dotknuté požiadavky tejto smernice.

10. Na základe harmonizovaných referenčných hodnôt účinnosti uvedených v písmene f) prílohy II členské štáty zabezpečia, aby pôvod elektriny vyrobenej z vysokoúčinnej kombinovanej výroby mohol byť zaručený podľa objektívnych, transparentných a nediskriminačných kritérií stanovených každým členským štátom. Členské štáty zabezpečia, aby táto záruka pôvodu bola v súlade s požiadavkami a obsahovala aspoň informácie uvedené v prílohe X. Členské štáty vzájomne uznávajú svoje záruky pôvodu, a to výlučne ako dôkaz o informáciách uvedených v tomto odseku. Každé odmietnutie uznať záruku pôvodu ako takýto dôkaz, najmä z dôvodov súvisiacich s predchádzaním podvodom, musí byť založené na objektívnych, transparentných a nediskriminačných kritériách. Členské štáty oznámia takéto odmietnutie a jeho zdôvodnenie Komisii. V prípade odmietnutia uznať záruku pôvodu môže Komisia prijať rozhodnutie, ktorým si od odmietajúcej strany vynúti, aby záruku uznala, najmä s ohľadom na objektívne, transparentné a nediskriminačné kritériá, na ktorých je takéto uznanie založené.

Komisia je splnomocnená preskúmať prostredníctvom delegovaných aktov v súlade s článkom 23 tejto smernice harmonizované referenčné hodnoty účinnosti ustanovené vo vykonávacom rozhodnutí Komisie 2011/877/EÚ ([1]) na základe smernice 2004/8/ES do 31. decembra 2014.

11. Členské štáty zabezpečia, aby každá dostupná podpora pre kombinovanú výrobu bola podmienená výrobou elektriny pochádzajúcej z vysokoúčinnej kombinovanej výroby a efektívnym využívaním odpadového tepla na dosiahnutie úspory primárnej energie. Pomoc z verejných prostriedkov na kombinovanú výrobu, výrobu tepla pre centralizované zásobovanie teplom a siete centralizovaného zásobovania teplom podlieha v príslušných prípadoch pravidlám štátnej pomoci.

([1]) Ú. v. EÚ L 343, 23.12.2011, s. 91.

▼B

Článok 15

Premena, prenos a distribúcia energie

1. Členské štáty zabezpečia, aby národné energetické regulačné orgány venovali náležitú pozornosť energetickej efektívnosti pri plnení regulačných úloh uvedených v smerniciach 2009/72/ES a 2009/73/ES, pokiaľ ide o ich rozhodovanie o prevádzke plynárenskej a elektrizačnej infraštruktúry.

Členské štáty musia predovšetkým zabezpečiť, aby národné energetické regulačné orgány prostredníctvom vypracovania sieťových taríf a predpisov v rámci smernice 2009/72/ES a zohľadňujúc náklady a prínosy každého opatrenia poskytovali stimuly pre prevádzkovateľov sústavy na sprístupnenie systémových služieb užívateľom siete, ktoré im umožnia vykonávať opatrenia na zvyšovanie energetickej efektívnosti v súvislosti s pokračujúcim zavádzaním inteligentných sústav.

Takéto systémové služby, ktoré nepriaznivo neovplyvňujú bezpečnosť sústavy, môže určiť prevádzkovateľ sústavy.

Pokiaľ ide o elektrinu, členské štáty zabezpečia, aby regulácia siete a sieťové tarify spĺňali kritériá uvedené v prílohe XI s prihliadnutím na usmernenia a kódexy vypracované v súlade s nariadením (ES) č. 714/2009.

2. Členské štáty do 30. júna 2015 zabezpečia, aby sa:

a) vykonalo posúdenie potenciálu energetickej efektívnosti ich plynárenskej a elektrizačnej infraštruktúry, najmä pokiaľ ide o prenos, distribúciu, riadenie zaťaženia a interoperabilitu, ako aj pripojenie k zariadeniam na výrobu energie, vrátane možností prístupu pre zariadenia na výrobu energie veľmi malých výkonov;

b) stanovili konkrétne opatrenia a investície na zavedenie nákladovo efektívnych zlepšení energetickej efektívnosti v sieťovej infraštruktúre s harmonogramom ich zavádzania.

▼M3

2a. Komisia po porade s príslušnými zainteresovanými stranami vypracuje do 31. decembra 2020 spoločnú metodiku s cieľom nabádať prevádzkovateľov sietí, aby znižovali straty, realizovali programy investícií do nákladovo efektívnej a energeticky efektívnej infraštruktúry a niesli náležitú zodpovednosť za energetickú efektívnosť a flexibilitu sústavy.

▼B

3. Členské štáty môžu povoliť zložky systémov a tarifné štruktúry so sociálnym zameraním pre sieťové prenosy a distribúciu energie za predpokladu, že akékoľvek rušivé účinky na prenosové a distribučné sústavy sa udržiavajú na potrebnom minime a sú primerané sociálnym cieľom.

▼B

4. Členské štáty zabezpečia odstránenie tých stimulov v rámci taríf za prenos a distribúciu, ktoré poškodzujú celkovú efektívnosť (vrátane energetickej efektívnosti) výroby, prenosu, distribúcie a dodávky elektriny alebo ktoré by mohli brzdiť využívanie reakcie strany spotreby na vyrovnávacích trhoch a pri obstarávaní podporných služieb. Členské štáty zabezpečia, aby sa prevádzkovatelia sústav stimulovali na zlepšenie efektívnosti navrhovania a prevádzky infraštruktúry a aby sa v rámci smernice 2009/72/ES prostredníctvom taríf dodávateľom umožnilo zlepšiť účasť odberateľov na efektívnosti systému vrátane reakcie strany spotreby v závislosti od vnútroštátnych okolností.

5. Bez toho, aby bol dotknutý článok 16 ods. 2 smernice 2009/28/ES, a pri zohľadnení článku 15 smernice 2009/72/ES, ako aj potreby zabezpečiť kontinuitu dodávky tepla členské štáty zabezpečia, aby v súlade s požiadavkami týkajúcimi sa zachovania spoľahlivosti a bezpečnosti rozvodnej siete na základe transparentných a nediskriminačných kritérií stanovených príslušnými vnútroštátnymi orgánmi prevádzkovatelia prenosovej a distribučnej sústavy, ak zodpovedajú za využívanie zariadení vyrábajúcich elektrinu na svojom území:

a) zaručili prenos a distribúciu elektriny z vysokoúčinnej kombinovanej výroby;

b) zabezpečili prednostný alebo garantovaný prístup elektriny z vysokoúčinnej kombinovanej výroby do sústavy;

c) pri využívaní zariadení vyrábajúcich elektrinu prednostne dodávali elektrinu z vysokoúčinnej kombinovanej výroby, ak to povoľuje bezpečná prevádzka národnej elektrizačnej sústavy.

Členské štáty zabezpečia, aby sa jasne a podrobne vysvetlili a uverejnili pravidlá súvisiace s poradím, v akom sa udeľuje prednosť prístupu a dodávkam v ich elektrizačnej sústave. ►C1 Členské štáty môžu pri poskytovaní prednostného prístupu k energii z vysokoúčinnej kombinovanej výroby alebo pri jej prednostnom dodávaní stanoviť poradie medzi energiou z obnoviteľných zdrojov a energiou z vysokoúčinnej kombinovanej výroby a v rámci ich jednotlivých druhov a vždy zabezpečia, aby sa nebránilo prednostnému prístupu ani dodávaniu energie z variabilných zdrojov obnoviteľnej energie. ◄

Okrem povinností ustanovených v prvom pododseku prevádzkovatelia prenosovej sústavy a prevádzkovatelia distribučnej sústavy zabezpečia súlad s požiadavkami ustanovenými v prílohe XII.

Členské štáty môžu predovšetkým uľahčiť pripojenie elektriny vyrobenej z vysokoúčinnej kombinovanej výroby prostredníctvom zariadení kombinovanej výroby malých výkonov a zariadení kombinovanej výroby veľmi malých výkonov do sústavy. Členské štáty v príslušných prípadoch prijímajú opatrenia zamerané na nabádanie prevádzkovateľov sietí, aby pre inštaláciu zariadení kombinovanej výroby veľmi malých výkonov zaviedli jednoduchý oznamovací postup spočívajúci v inštalácii a informovaní s cieľom zjednodušiť a skrátiť proces povoľovania pre jednotlivých občanov a inštalujúce subjekty.

▼B

6. S výhradou požiadaviek týkajúcich sa zachovania spoľahlivosti a bezpečnosti sústavy členské štáty prijmú primerané opatrenia s cieľom zabezpečiť, pokiaľ je to technicky a ekonomicky možné z hľadiska spôsobu prevádzky zariadenia vysokoúčinnej kombinovanej výroby, aby prevádzkovatelia vysokoúčinnej kombinovanej výroby mohli ponúkať služby vyrovnávania zaťaženia a iné prevádzkové služby na úrovni prevádzkovateľov prenosovej sústavy alebo prevádzkovateľov distribučnej sústavy. Prevádzkovatelia prenosovej sústavy a prevádzkovatelia distribučnej sústavy zabezpečia, aby tieto služby boli súčasťou služieb ponúkaných vo výberovom konaní, ktoré je transparentné, nediskriminačné a otvorené kontrole.

V prípade potreby môžu členské štáty vyžadovať od prevádzkovateľov prenosovej sústavy a prevádzkovateľov distribučnej sústavy, aby podporovali umiestnenie vysokoúčinnej kombinovanej výroby v blízkosti oblastí dopytu znížením poplatkov za pripojenie a systémových poplatkov.

7. Členské štáty môžu povoliť výrobcom elektriny z vysokoúčinnej kombinovanej výroby, ktorí sa chcú pripojiť do sústavy, aby vyzvali na predkladanie ponúk v súvislosti s prácami súvisiacimi s pripojením.

8. Členské štáty zabezpečia, aby národné energetické regulačné orgány nabádali zdroje na strane spotreby, akou je reakcia strany spotreby, na účasť spolu s ponukou na veľkoobchodných a maloobchodných trhoch.

Členské štáty v rozsahu technických obmedzení súvisiacich s riadením sústav zabezpečia, aby prevádzkovatelia prenosovej a distribučnej sústavy pri plnení požiadaviek na bilančné a podporné služby pristupovali k poskytovateľom reakcie strany spotreby vrátane agregátorov nediskriminačným spôsobom na základe ich technických schopností.

Členské štáty v rozsahu technických obmedzení súvisiacich s riadením sústav podporia prístup reakcie strany spotreby na vyrovnávacie, rezervné a iné trhy so systémovými službami a jej účasť na nich, a to okrem iného tak, že od národných energetických regulačných orgánov alebo v závislosti od svojho národného regulačného systému od prevádzkovateľov prenosovej a distribučnej sústavy v úzkej spolupráci s poskytovateľmi služieb na strane spotreby a odberateľmi vyžadujú, aby stanovili technické spôsoby účasti na týchto trhoch na základe technických požiadaviek týchto trhov a možností reakcie strany spotreby. Tieto špecifikácie zahŕňajú účasť agregátorov.

9. Členské štáty pri predkladaní správ podľa smernice 2010/75/EÚ a bez toho, aby bol dotknutý článok 9 ods. 2 uvedenej smernice, zvážia zahrnutie informácií o energetickej účinnosti zariadení spaľujúcich palivá s celkovým menovitým tepelným príkonom 50 MW alebo viac s ohľadom na príslušné najlepšie dostupné techniky vypracované v súlade so smernicou 2010/75/EÚ a smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/1/ES z 15. januára 2008 o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia ([1]).

([1]) Ú. v. EÚ L 24, 29.1.2008, s. 8.

▼B

Členské štáty môžu podporovať prevádzkovateľov zariadení uvedených v prvom pododseku, aby zlepšili svoje ročné priemerné čisté prevádzkové hodnoty.

KAPITOLA IV

HORIZONTÁLNE USTANOVENIA

Článok 16

Dostupnosť systémov kvalifikácie, akreditačných a certifikačných systémov

1. Ak členský štát považuje vnútroštátnu úroveň technickej spôsobilosti, objektívnosti a spoľahlivosti za nepostačujúcu, zabezpečí, aby sa pre poskytovateľov energetických služieb, energetických auditov, manažérov v oblasti energetiky a inštalatérov prvkov budov súvisiacich s energiou vymedzených v článku 2 ods. 9 smernice 2010/31/EÚ do 31. decembra 2014 sprístupnili certifikačné a/alebo akreditačné systémy a/alebo rovnocenné systémy kvalifikácie alebo aby boli k tomuto dátumu prístupné, vrátane vhodných programov odbornej prípravy v prípade potreby.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa systémami uvedenými v odseku 1 zabezpečila pre spotrebiteľov transparentnosť, aby boli spoľahlivé a aby prispievali k plneniu národných cieľov v oblasti energetickej efektívnosti.

3. Členské štáty sprístupnia verejnosti certifikačné a/alebo akreditačné systémy alebo rovnocenné systémy kvalifikácie podľa odseku 1 a spolupracujú navzájom, ako aj s Komisiou v otázkach porovnávania a uznávania týchto systémov.

Členské štáty prijmú v súlade s článkom 18 ods. 1 primerané opatrenia na to, aby boli spotrebitelia informovaní o dostupnosti systémov kvalifikácie a/alebo certifikačných systémov.

Článok 17

Informovanie a odborná príprava

1. Členské štáty zabezpečia, aby boli informácie o dostupných mechanizmoch v oblasti energetickej efektívnosti a o finančných a právnych rámcoch transparentné a aby sa vo veľkej miere poskytovali všetkým účastníkom trhu vrátane spotrebiteľov, stavbárov, architektov, inžinierov, environmentálnych a energetických audítorov a inštalatérov stavebných prvkov vymedzených v smernici 2010/31/EÚ.

Členské štáty tiež zabezpečia, aby boli banky a iné finančné inštitúcie informované o možnostiach účasti na financovaní opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti, a to aj prostredníctvom vytvorenia verejno-súkromných partnerstiev.

2. Členské štáty vytvoria vhodné podmienky pre subjekty na trhu, aby mohli spotrebiteľom energie poskytovať primerané a cielené informácie a poradenstvo o energetickej efektívnosti.

3. Komisia preskúma vplyv svojich opatrení zameraných na podporu rozvoja platforiem, ktoré zahŕňajú okrem iného subjekty európskeho sociálneho dialógu, posilňovaním programov odbornej prípravy na účely energetickej efektívnosti, a v prípade potreby predloží ďalšie opatrenia. Komisia podporuje európskych sociálnych partnerov v ich diskusiách o energetickej efektívnosti.

▼B

4. Členské štáty za účasti zainteresovaných strán vrátane miestnych a regionálnych orgánov podporujú vhodné iniciatívy informovania, zvyšovania povedomia a odbornej prípravy s cieľom informovať občanov o prínosoch a praktických podrobnostiach prijímania opatrení zameraných na zlepšenie energetickej efektívnosti.

5. Komisia nabáda na to, aby sa vymieňali a vo veľkej miere šírili informácie o najlepších postupoch v oblasti energetickej efektívnosti v členských štátoch.

Článok 18

Energetické služby

1. Členské štáty podporujú trh s energetickými službami a prístup na tento trh pre malé a stredné podniky prostredníctvom:

a) šírenia jasných a ľahko prístupných informácií o:

   i) dostupných zmluvách a ustanoveniach o energetických službách, ktoré by mali byť obsiahnuté v takýchto zmluvách, s cieľom zaručiť úspory energie a práva koncových odberateľov;

   ii) finančných nástrojoch, stimuloch, grantoch a pôžičkách na podporu projektov energetických služieb v oblasti energetickej efektívnosti;

b) podpory rozvoja označení kvality okrem iného prostredníctvom obchodných združení;

c) zverejnenia a pravidelnej aktualizácie zoznamu dostupných poskytovateľov energetických služieb, ktorí sú kvalifikovaní a/alebo certifikovaní, ako aj ich kvalifikácie a/alebo certifikátov podľa článku 16, alebo prostredníctvom poskytnutia užívateľského rozhrania, v rámci ktorého môžu poskytovatelia energetických služieb poskytovať informácie;

d) podpory verejného sektora pri využívaní ponúk energetických služieb najmä na obnovu budov tak, že:

   i) zabezpečia vzorové zmluvy pre zmluvy o energetickej efektívnosti obsahujúce aspoň položky uvedené v prílohe XIII;

   ii) zabezpečia informácie o najlepších postupoch týkajúcich sa zmlúv o energetickej efektívnosti, a to vrátane analýzy nákladov a prínosov, využívajúcej prístup založený na životnom cykle v prípade, ak je taká analýza k dispozícii.

▼M4

———————

▼B

2. Členské štáty podporujú riadne fungovanie trhu s energetickými službami podľa potreby:

a) určením a propagáciou kontaktného miesta (kontaktných miest), kde môžu koncoví odberatelia získať informácie uvedené v odseku 1;

b) v prípade potreby prijatím opatrení na odstránenie regulačných a neregulačných prekážok, ktoré bránia zavádzaniu zmlúv o energetickej efektívnosti a iných modelov služieb v oblasti energetickej efektívnosti na určenie a/alebo vykonávanie opatrení na úsporu energie;

▼B

c) zvážením zavedenia nezávislého mechanizmu, ako je ombudsman, alebo udelenia tejto úlohy s cieľom zabezpečiť efektívne riešenie sťažností a mimosúdneho urovnávania sporov zo zmlúv o energetických službách;

d) umožnením nezávislým trhovým sprostredkovateľom, aby zohrávali úlohu v podobe podporovania rozvoja trhu na strane spotreby a strane ponuky.

3. Členské štáty zabezpečia, aby distribútori energie, prevádzkovatelia distribučnej sústavy a maloobchodné energetické spoločnosti nevykonávali žiadne činnosti, ktoré môžu brániť dopytu po energetických službách a ich poskytovaniu alebo iným opatreniam na zlepšenie energetickej efektívnosti alebo brzdiť rozvoj trhov s takými službami alebo opatreniami, vrátane uzavretia trhu pre konkurentov alebo zneužívania dominantného postavenia.

Článok 19

Ďalšie opatrenia na podporu energetickej efektívnosti

1. Členské štáty bez toho, aby boli dotknuté základné zásady práva členských štátov týkajúceho sa vlastníctva a prenájmu, vyhodnotia a v prípade potreby prijmú primerané opatrenia na odstránenie regulačných a neregulačných prekážok energetickej efektívnosti, a to najmä pokiaľ ide o:

a) rozdelenie stimulov medzi vlastníka a nájomcu budovy alebo medzi vlastníkov s cieľom zabezpečiť, aby tieto subjekty neboli odrádzané od uskutočňovania investícií na zlepšenie efektívnosti, ktoré by inak uskutočnili, z dôvodu, že nebudú môcť individuálne získať všetky prínosy, alebo tým, že neexistujú pravidlá na rozdelenie nákladov a prínosov medzi tieto subjekty, a to vrátane vnútroštátnych pravidiel a opatrení, ktorými sa upravujú rozhodovacie postupy, ak má budova viacerých vlastníkov;

b) právne a regulačné ustanovenia, ako aj správne postupy týkajúce sa verejného obstarávania a ročného rozpočtovania a účtovníctva s cieľom zabezpečiť, aby jednotlivé verejné orgány neboli odrádzané od investícií na zlepšenie energetickej efektívnosti a minimalizáciu očakávaných nákladov počas životného cyklu a od používania zmlúv o energetickej efektívnosti a iných mechanizmov financovania treťou stranou na dlhodobom zmluvnom základe.

Takéto opatrenia na odstránenie prekážok môžu zahŕňať poskytovanie stimulov, zrušenie alebo zmenu a doplnenie právnych alebo regulačných ustanovení alebo prijatie usmernení a výkladových oznámení, alebo zjednodušenie administratívnych postupov. Opatrenia môžu byť kombinované s poskytovaním vzdelávania, odbornej prípravy a konkrétnych informácií a technickej pomoci v oblasti energetickej efektívnosti.

2. Vyhodnotenie prekážok a opatrení uvedených v odseku 1 sa Komisii oznámi v prvom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti uvedenom v článku 24 ods. 2. Komisia v tejto súvislosti podporí výmenu najlepších vnútroštátnych postupov.

▼B

Článok 20

Národný fond energetickej efektívnosti, podpora z hľadiska financovania a technická podpora

1. Členské štáty bez toho, aby boli dotknuté články 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, podporujú vytvorenie nástrojov financovania alebo používanie existujúcich nástrojov financovania pre opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti s cieľom maximalizovať prínosy financovania z viacerých zdrojov.

2. Komisia v prípade potreby priamo alebo prostredníctvom európskych finančných inštitúcií pomáha členským štátom vytvárať nástroje financovania a systémy technickej podpory s cieľom zlepšovať energetickú efektívnosť v rôznych sektoroch.

3. Komisia uľahčuje výmenu najlepších postupov medzi príslušnými vnútroštátnymi alebo regionálnymi orgánmi alebo subjektmi, napr. prostredníctvom každoročných stretnutí regulačných orgánov, verejných databáz s informáciami o vykonávaní opatrení členskými štátmi a porovnávaním krajín.

▼M3

3a. S cieľom mobilizovať súkromné financovanie opatrení energetickej efektívnosti a energetickej obnovy v súlade so smernicou 2010/31/EÚ vedie Komisia dialóg s verejnými aj súkromnými finančnými inštitúciami, aby určila možné kroky, ktoré by mohla prijať.

3b. Medzi kroky uvedené v odseku 3a patrí:

a) mobilizácia kapitálových investícií do energetickej efektívnosti zvážením širšieho vplyvu úspor energie na riadenie finančných rizík;

b) zabezpečenie lepších údajov o energetickej hospodárnosti a finančnej výkonnosti prostredníctvom:

   i) ďalšieho preskúmania, ako investície do energetickej efektívnosti zlepšujú hodnoty podkladových aktív;

   ii) podporných štúdií na posúdenie peňažného vyjadrenia neenergetických prínosov investícií do energetickej efektívnosti.

3c. Na účely mobilizácie súkromného financovania opatrení v oblasti energetickej efektívnosti a energetickej obnovy členské štáty pri vykonávaní tejto smernice:

a) zvážia spôsoby lepšieho využívania energetických auditov podľa článku 8 na ovplyvňovanie rozhodovania;

b) optimálne využívajú možnosti a nástroje navrhnuté v rámci iniciatívy Inteligentné financovanie inteligentných budov.

3d. Komisia do 1. januára 2020 poskytne členským štátom usmernenia, ako uvoľniť súkromné investície.

▼B

4. Členské štáty môžu zriadiť národný fond energetickej efektívnosti. Účelom tohto fondu je podpora národných iniciatív v oblasti energetickej efektívnosti.

5. Členské štáty môžu umožniť, aby povinnosti uvedené v článku 5 ods. 1 boli splnené každoročným príspevkom do národného fondu energetickej efektívnosti, ktorý by sa rovnal výške investícií vyžadovaných na splnenie uvedených povinností.

6. Členské štáty môžu ustanoviť, že povinné subjekty môžu splniť svoje povinnosti uvedené v článku 7 ods. 1 tým, že každoročne prispejú do národného fondu energetickej efektívnosti sumou vo výške investícií vyžadovaných na splnenie uvedených povinností.

7. Členské štáty môžu použiť na rozvoj inovačných mechanizmov financovania svoje príjmy z ročných pridelených emisných kvót podľa rozhodnutia 406/2009/ES v záujme toho, aby sa prakticky realizoval cieľ článku 5 týkajúci sa zlepšenia energetickej hospodárnosti budov.

Článok 21

Prevodné koeficienty

Na účely porovnania úspor energie a prevodu na porovnateľnú jednotku sa použijú prevodné koeficienty uvedené v prílohe IV s výnimkou prípadov, keď možno odôvodniť použitie iných prevodných koeficientov.

KAPITOLA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 22

Delegované akty

1. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 23 prijať delegované akty s cieľom preskúmať harmonizované referenčné hodnoty účinnosti uvedené v článku 14 ods. 10 druhom pododseku.

▼M3

2. Komisia je splnomocnená v súlade s článkom 23 prijímať delegované akty na účely zmeny tejto smernice s cieľom prispôsobiť technickému pokroku hodnoty, metódy výpočtu, predvolený koeficient primárnej energie a požiadavky v prílohách I až V, VII až X a XII.

▼B

Článok 23

Vykonávanie delegovania právomoci

1. Právomoc prijímať delegované akty sa Komisii udeľuje za podmienok stanovených v tomto článku.

▼M3

2. Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku 22 sa Komisii udeľuje na obdobie piatich rokov od 24. decembra 2018. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto päťročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

▼B

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku 22 môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci v ňom uvedenej. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

▼M3

3a. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s odborníkmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ([1]).

▼B

4. Komisia oznamuje delegovaný akt Európskemu parlamentu a Rade súčasne, a to hneď po jeho prijatí.

5. Delegovaný akt prijatý podľa článku 22 nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote 2 mesiacov odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o dva mesiace.

Článok 24

Preskúmanie a monitorovanie vykonávania

1. Od roku 2013 predkladajú členské štáty každý rok do 30. apríla správu o pokroku pri dosahovaní národných cieľov energetickej efektívnosti v súlade s prílohou XIV časťou 1. Správa môže byť súčasťou národných programov reforiem uvedených v odporúčaní Rady 2010/410/EÚ z 13. júla 2010 o hlavných smeroch hospodárskych politík členských štátov a Únie ([2]).

▼M4

_____

▼B

3. Komisia vyhodnocuje výročné správy a národné akčné plány energetickej efektívnosti a posudzuje, do akej miery členské štáty pokročili v dosahovaní národných cieľov energetickej efektívnosti požadovaných v článku 3 ods. 1 a vo vykonávaní tejto smernice. Komisia zasiela posúdenie Európskemu parlamentu a Rade. Komisia môže na základe posúdenia správ a národných akčných plánov energetickej efektívnosti vydávať odporúčania členským štátom.

([1]) Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.
([2]) Ú. v. EÚ L 191, 23.7.2010, s. 28.

▼B

4. Komisia monitoruje vplyv vykonávania tejto smernice na smernice 2003/87/ES, 2009/28/ES a 2010/31/EÚ, na rozhodnutie č. 406/2009/ES a na priemyselné odvetvia, najmä tie, ktoré sú vystavené závažnému riziku úniku uhlíka v zmysle rozhodnutia 2010/2/EÚ.

▼M3

4a. V kontexte správy o stave energetickej únie podá Komisia správu o fungovaní trhu s uhlíkom v súlade s článkom 35 ods. 1 a článkom 35 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) 2018/1999, pričom zohľadní účinky vykonávania tejto smernice.

▼B

5. Komisia preskúma, či je naďalej potrebná možnosť udelenia výnimiek ustanovená v článku 14 ods. 6, a to po prvýkrát v posúdení prvého národného akčného plánu energetickej efektívnosti a potom každé tri roky. Ak z preskúmania vyplynie, že niektoré z kritérií na udelenie týchto výnimiek už nie je možné vzhľadom na dostupnosť tepelnej záťaže a skutočné prevádzkové podmienky zariadení, na ktoré sa výnimky vzťahujú, zdôvodniť, Komisia navrhne primerané opatrenia.

6. Členské štáty predkladajú Komisii každý rok pred 30. aprílom štatistiky o vnútroštátnej výrobe elektriny a tepla z vysokoúčinnej a nízkoúčinnej kombinovanej výroby v súlade s metodikou uvedenou v prílohe I, a to vo vzťahu k celkovej výrobe tepla a elektriny. Takisto predkladajú ročné štatistiky o inštalovaných výkonoch kombinovanej výroby tepla a elektriny a palív pre kombinovanú výrobu a o výrobe a inštalovanom výkone centralizovaného zásobovania teplom a chladom vo vzťahu k celkovým inštalovaným výkonom výroby tepla a elektriny. Členské štáty predkladajú štatistické údaje o úsporách primárnej energie dosiahnutých uplatňovaním kombinovanej výroby v súlade s metodikou uvedenou v prílohe II.

7. Komisia do 30. júna 2014 predloží Európskemu parlamentu a Rade posúdenie uvedené v článku 3 ods. 2 a v prípade potreby aj návrhy na ďalšie opatrenia.

8. Komisia zhodnotí účinnosť uplatňovania článku 6 do 5. decembra 2015, pričom zohľadní požiadavky stanovené v smernici 2004/18/ES, a predloží o tom správu Európskemu parlamentu a Rade. Uvedenú správu v prípade potreby sprevádzajú návrhy na ďalšie opatrenia.

9. Komisia do 30. júna 2016 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o uplatňovaní článku 7. Túto správu v prípade potreby sprevádza legislatívny návrh, ktorý má jeden alebo viacero z týchto účelov:

a) zmena konečného termínu stanoveného v článku 7 ods. 1;

▼B

b) prehodnotenie požiadaviek stanovených v článku 7 ods. 1, 2 a 3;

c) ustanovenie ďalších spoločných požiadaviek, najmä pokiaľ ide o záležitosti uvedené v článku 7 ods. 7.

10. Komisia do 30. júna 2018 posúdi pokrok, ktorý členské štáty dosiahli pri odstraňovaní regulačných a neregulačných prekážok uvedených v článku 19 ods. 1. Na toto posúdenie v prípade potreby nadväzujú návrhy na ďalšie opatrenia.

11. Komisia zabezpečí, aby správy uvedené v odsekoch 1 a 2 boli verejne dostupné.

▼M3

12. Komisia do 31. decembra 2019 zhodnotí účinnosť uplatňovania vymedzenia pojmu malé a stredné podniky na účely článku 8 ods. 4 a predloží o tom správu Európskemu parlamentu a Rade. Po predložení uvedenej správy Komisia v prípade potreby čo najskôr prijme legislatívne návrhy.

13. Komisia do 1. januára 2021 uskutoční posúdenie potenciálu energetickej efektívnosti v oblasti premeny, transformácie, prenosu, prepravy a uskladňovania energie a predloží o tom správu Európskemu parlamentu a Rade. K tejto správe sa podľa potreby pripoja legislatívne návrhy.

14. Komisia do 31. decembra 2021, pokiaľ neboli medzičasom navrhnuté zmeny ustanovení smernice 2009/73/ES o spoločných pravidlách pre vnútorný trh so zemným plynom, ktoré sa týkajú maloobchodného trhu, uskutoční posúdenie ustanovení, ktoré sa týkajú merania, informácií o vyúčtovaní a spotrebiteľoch v prípade zemného plynu, pričom o tom predloží správu Európskemu parlamentu a Rade, na účely ich prípadného zosúladenia s príslušnými ustanoveniami týkajúcimi sa elektriny v smernici 2009/72/ES s cieľom posilniť ochranu spotrebiteľa a umožniť koncovým odberateľom, aby častejšie dostávali jasné a aktuálne informácie o svojej spotrebe zemného plynu, a umožniť im regulovať svoju spotrebu energie. Po predložení uvedenej správy Komisia v prípade potreby čo najskôr prijme legislatívne návrhy.

15. Komisia do 28. februára 2024 a potom každých päť rokov zhodnotí túto smernicu a predloží správu Európskemu parlamentu a Rade.

Uvedené hodnotenie zahŕňa:

a) preskúmanie toho, či by sa požiadavky a alternatívny prístup stanovené v článku 5 mali po roku 2030 prispôsobiť,

b) posúdenie celkovej účinnosti tejto smernice a potreby ešte viac upraviť politiku Únie v oblasti energetickej efektívnosti v súlade s cieľmi Parížskej dohody o zmene klímy z roku 2015, ktorá nadväzuje na 21. konferenciu zmluvných strán Rámcového dohovoru Organizácie Spojených národov o zmene klímy ([1]) a so zreteľom na hospodársky a inovačný vývoj.

K uvedenej správe sa v prípade potreby priložia návrhy ďalších opatrení.

([1]) Ú. v. EÚ L 282, 19.10.2016, s. 4.

▼B

Článok 25

Online platforma

Komisia zriadi online platformu s cieľom podporiť praktické vykonanie tejto smernice na národnej, regionálnej a miestnej úrovni. Táto platforma podporuje výmenu skúseností o postupoch, referenčnom porovnávaní, činnostiach, ktoré sa týkajú vytvárania sietí, ako aj o inovačných postupoch.

Článok 26

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 27

Zmeny a doplnenia a zrušenie

1. Smernica 2006/32/ES sa zrušuje od 5. júna 2014 s výnimkou jej článku 4 ods. 1 až 4 a príloh I, III a IV bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na jej transpozíciu do vnútroštátnych právnych predpisov. Článok 4 ods. 1 až 4 a prílohy I, III a IV smernice 2006/32/ES sa vypúšťajú s účinnosťou od 1. januára 2017.

Smernica 2004/8/ES sa zrušuje od 5. júna 2014 bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty na jej transpozíciu do vnútroštátnych právnych predpisov.

Odkazy na smernice 2006/32/ES a 2004/8/ES sa považujú za odkazy na túto smernicu a ich znenie je v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe XV.

2. Článok 9 ods. 1 a 2 smernice 2010/30/EÚ sa zrušuje od 5. júna 2014.

3. Smernica 2009/125/ES sa mení a dopĺňa takto:

1. Vkladá sa toto odôvodnenie:

„(35a) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ z 19. mája 2010 o energetickej hospodárnosti budov (*) sa vyžaduje, aby členské štáty stanovili požiadavky na energetickú hospodárnosť prvkov budov, ktoré sú súčasťou obalových konštrukcií budov, ako aj požiadavky na systémy v súvislosti s celkovou energetickou hospodárnosťou, správnou inštaláciou a primeraným dimenzovaním, nastavením a reguláciou technických systémov budov, ktoré sú inštalované v existujúcich budovách. Je v súlade s cieľmi tejto smernice, aby sa týmito požiadavkami mohla za určitých okolností obmedziť inštalácia energeticky významných výrobkov, ktoré sú v súlade s touto smernicou a jej vykonávacími opatreniami, pod podmienkou, že tieto požiadavky nepredstavujú neopodstatnenú prekážku na trhu.

(*) Ú. v. EÚ L 153, 18.6.2010, s. 13.“

▼B

2. Na koniec článku 6 ods. 1 sa dopĺňa táto veta:

„Toto nemá vplyv na požiadavky na energetickú hospodárnosť budov a požiadavky na systémy stanovené členskými štátmi v súlade s článkom 4 ods. 1 a článkom 8 smernice 2010/31/EÚ.“

Článok 28

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 5. júna 2014.

Bez ohľadu na prvý pododsek členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom 4, článkom 5 ods. 1 prvým pododsekom, článkom 5 ods. 5, článkom 5 ods. 6, článkom 7 ods. 9 posledným pododsekom, článkom 14 ods. 6, článkom 19 ods. 2, článkom 24 ods. 1 a článkom 24 ods. 2 a prílohou V bodom 4 do termínov v nich uvedených.

Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 29

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 30

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

▼B

PRÍLOHA I

VŠEOBECNÉ ZÁSADY VÝPOČTU MNOŽSTVA ELEKTRINY VYROBENEJ KOMBINOVANOU VÝROBOU

Časť I

Všeobecné zásady

Hodnoty používané pri výpočte množstva elektriny vyrobenej kombinovanou výrobou sa určujú na základe očakávanej alebo skutočnej prevádzky zariadenia v bežných podmienkach používania. V prípade zariadení kombinovanej výroby veľmi malých výkonov môže byť tento výpočet založený na atestovaných hodnotách.

a) Množstvo elektriny vyrobené kombinovanou výrobou sa považuje za rovné celkovej ročnej výrobe elektriny vyrobenej v danom zariadení meranej na výstupe z hlavných generátorov:

   i) v zariadeniach kombinovanej výroby typu b), d), e), f), g) a h) uvedených v časti II s celkovou ročnou účinnosťou stanovenou členskými štátmi na úrovni najmenej 75 % a

   ii) v zariadeniach kombinovanej výroby typu a) a c) uvedených v časti II s celkovou ročnou účinnosťou stanovenou členskými štátmi na úrovni najmenej 80 %.

b) V zariadeniach kombinovanej výroby s celkovou ročnou účinnosťou nižšou ako hodnota uvedená v písmene a) bode i) [zariadenia kombinovanej výroby typov b), d), e), f), g) a h) uvedené v časti II] alebo s celkovou ročnou účinnosťou nižšou ako hodnota uvedená v písmene a) bode ii) [zariadenia kombinovanej výroby typu a) a c) uvedené v časti II] sa kombinovaná výroba vypočíta podľa tohto vzorca:

   $E_{KVET} = H_{KVET} * C$

   kde:

   E_{KVET} je množstvo elektriny vyrobenej kombinovanou výrobou;

   C je pomer elektriny a tepla;

   H_{KVET} je množstvo využiteľného tepla vyrobeného kombinovanou výrobou (vypočítané na tento účel ako celková výroba tepla znížená o akékoľvek množstvo tepla vyrobené v samostatných kotloch alebo odberom ostrej pary z parného generátora pred turbínou).

   Výpočet množstva elektriny vyrobenej kombinovanou výrobou musí byť založený na skutočnom pomere elektriny a tepla. Ak skutočný pomer elektriny a tepla zariadenia kombinovanej výroby nie je známy, je možné pre zariadenia typu a), b), c), d) a e) uvedené v časti II používať ďalej uvedené predvolené hodnoty najmä na štatistické účely za predpokladu, že vypočítané množstvo elektriny vyrobenej kombinovanou výrobou je menšie alebo sa rovná celkovému množstvu elektriny vyrobenej v zariadení:

Typ zariadenia	Predvolená hodnota pomeru elektriny a tepla, C
Plynová turbína s kombinovaným cyklom a s regeneráciou tepla	0,95
Protitlaková parná turbína	0,45
Kondenzačná parná turbína s odberom pary	0,45
Spaľovacia turbína s regeneráciou tepla	0,55
Spaľovací motor	0,75

▼B

Ak členské štáty zavedú predvolené hodnoty pomerov elektriny a tepla pre zariadenia typov f), g), h), i), j) a k) uvedené v časti II, tieto predvolené hodnoty zverejnia a oznámia ich Komisii.

c) Ak je časť energetického obsahu paliva na vstupe do procesu kombinovanej výroby získaná späť v chemikáliách a znova použitá, túto časť je možné odčítať od množstva paliva na vstupe pred výpočtom celkovej účinnosti použitým v písmenách a) a b).

d) Členské štáty môžu určiť pomer elektriny a tepla ako pomer elektriny a využiteľného tepla pomocou prevádzkových údajov konkrétneho zariadenia pri prevádzke v režime kombinovanej výroby na nižšom výkone.

e) Členské štáty môžu na účel výpočtov podľa písmen a) a b) použiť iné intervaly predkladania správ než jeden rok.

Časť II

Technológie kombinovanej výroby, na ktoré sa vzťahuje táto smernica

a) Plynová turbína s kombinovaným cyklom a s regeneráciou tepla.

b) Protitlaková parná turbína.

c) Kondenzačná parná turbína s odberom pary.

d) Spaľovacia turbína s regeneráciou tepla.

e) Spaľovací motor.

f) Mikroturbína.

g) Stirlingov motor.

h) Palivový článok.

i) Parný stroj.

j) Rankinov organický cyklus.

k) Akýkoľvek iný typ technológie alebo ich kombinácia, na ktorú sa vzťahuje vymedzenie pojmu uvedené v článku 2 ods. 30.

Pri zavádzaní a uplatňovaní všeobecných zásad výpočtu množstva elektriny vyrobenej kombinovanou výrobou použijú členské štáty podrobné usmernenia, ktoré sa ustanovujú rozhodnutím Komisie 2008/952/ES z 19. novembra 2008, ktorým sa zavádzajú podrobné usmernenia na vykonávanie a uplatňovanie prílohy II k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2004/8/ES ([1]).

([1]) Ú. v. EÚ L 338, 17.12.2008, s. 55.

▼B

PRÍLOHA II

METODIKA URČOVANIA ÚČINNOSTI PROCESU KOMBINOVANEJ VÝROBY

Hodnoty používané na výpočet účinnosti kombinovanej výroby a úspor primárnej energie sa určujú na základe očakávanej alebo skutočnej prevádzky zariadenia v bežných podmienkach používania.

a) Vysokoúčinná kombinovaná výroba

Na účely tejto smernice spĺňa vysokoúčinná kombinovaná výroba tieto kritériá:

— výroba kombinovanou výrobou v zariadeniach kombinovanej výroby prináša úspory primárnej energie vypočítané podľa písm. b) vo výške najmenej 10 % v porovnaní s referenčnými hodnotami pre samostatnú výrobu tepla a elektriny,

— výroba v malých zariadeniach kombinovanej výroby a v zariadeniach kombinovanej výroby veľmi malých výkonov prinášajúca úspory primárnej energie sa môže považovať za vysokoúčinnú kombinovanú výrobu.

b) Výpočet úspor primárnej energie

Výška úspor primárnej energie, ktorá vznikla kombinovanou výrobou vymedzenou v súlade s prílohou I, sa vypočíta podľa tohto vzorca:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHPH\eta}{RefH\eta} + \frac{CHPE\eta}{RefE\eta}}\right) \times 100\%$$

kde:

PES sú úspory primárnej energie;

KVET Hη je tepelná účinnosť kombinovanej výroby definovaná ako ročné vyrobené množstvo využiteľného tepla delené množstvom paliva na vstupe použitým na výrobu súčtu množstva využiteľného tepla a elektriny kombinovanou výrobou;

Ref Hη je referenčná hodnota účinnosti samostatnej výroby tepla;

KVET Eη je elektrická účinnosť kombinovanej výroby definovaná ako ročné množstvo elektriny vyrobené kombinovanou výrobou delené množstvom paliva na vstupe použitým na výrobu súčtu množstva využiteľného tepla a elektriny kombinovanou výrobou. V prípade, že zariadenie kombinovanej výroby vyrába mechanickú energiu, je možné zvýšiť ročné množstvo elektriny vyrobené kombinovanou výrobou o dodatočný prvok predstavujúci množstvo elektriny, ktoré zodpovedá množstvu mechanickej energie. Tento dodatočný prvok nezakladá právo vydávať záruky pôvodu v súlade s článkom 14 ods. 10.

Ref Eη je referenčná hodnota účinnosti samostatnej výroby elektriny.

c) Výpočet úspor energie pomocou alternatívneho výpočtu

Členské štáty môžu vypočítať úspory primárnej energie z ďalej uvedenej výroby tepla a elektriny a mechanickej energie bez toho, aby uplatnili prílohu I s cieľom vylúčiť časti tepla a elektriny, ktoré neboli vyrobené kombinovanou výrobou, ale ktoré sú súčasťou toho istého procesu. Takúto výrobu je možné považovať za vysokoúčinnú kombinovanú výrobu za predpokladu, že spĺňa kritériá účinnosti uvedené v písmene a) tejto prílohy a že

▼B

v prípade zariadení kombinovanej výroby s elektrickým výkonom vyšším ako 25 MW je jej celková účinnosť vyššia ako 70 %. Množstvo elektriny vyrobenej kombinovanou výrobou, ktorá bola vyrobená uvedeným typom výroby, sa však pre potreby vydania záruky pôvodu a na štatistické účely určí v súlade s prílohou I.

Ak sa úspory primárnej energie pre daný proces počítajú už uvedeným alternatívnym výpočtom, úspory primárnej energie sa vypočítajú pomocou vzorca uvedeného v písmene b) tejto prílohy, pričom hodnota „KVET Hη“ sa nahradí hodnotou „Hη“ a hodnota „KVET Eη“ sa nahradí hodnotou „Eη“, kde:

Hη je tepelná účinnosť procesu definovaná ako ročné vyrobené množstvo tepla delené množstvom paliva na vstupe použitým na výrobu súčtu množstva tepla a množstva elektriny.

Eη je elektrická účinnosť procesu definovaná ako ročné vyrobené množstvo elektriny delené množstvom paliva na vstupe použitým na výrobu súčtu množstva tepla a množstva elektriny. V prípade, že zariadenie kombinovanej výroby vyrába mechanickú energiu, je možné zvýšiť ročné množstvo elektriny vyrobené kombinovanou výrobou o dodatočný prvok predstavujúci množstvo elektriny, ktoré zodpovedá množstvu mechanickej energie. Tento dodatočný prvok nezakladá právo vydávať záruky pôvodu v súlade s článkom 14 ods. 10.

d) Členské štáty môžu na účely výpočtov podľa písmen b) a c) tejto prílohy používať iné intervaly predkladania správ než jeden rok.

e) V prípade zariadení kombinovanej výroby veľmi malých výkonov môže byť výpočet úspor primárnej energie založený na atestovaných údajoch.

f) Referenčné hodnoty účinnosti samostatnej výroby tepla a elektriny

Harmonizované referenčné hodnoty účinnosti sa skladajú z matice hodnôt rozlíšených podľa relevantných faktorov vrátane roku výroby a druhu paliva a musia sa zakladať na podloženej analýze zohľadňujúcej okrem iného údaje o použití v prevádzke za reálnych podmienok, palivový mix a klimatické podmienky, ako aj použité technológie kombinovanej výroby.

Referenčné hodnoty účinnosti samostatnej výroby tepla a elektriny v súlade so vzorcom ustanoveným v písmene b) určujú prevádzkovú účinnosť samostatnej výroby tepla a elektriny, ktorá sa má nahradiť kombinovanou výrobou.

Referenčné hodnoty účinnosti sa vypočítajú podľa týchto zásad:

1. V prípade zariadení kombinovanej výroby sa porovnanie so samostatnou výrobou elektriny opiera o zásadu porovnania rovnakých druhov paliva.

2. Každé zariadenie kombinovanej výroby sa porovnáva s najlepšou dostupnou a ekonomicky zdôvodnenou technológiou samostatnej výroby tepla a elektriny na trhu v roku výroby zariadenia kombinovanej výroby.

3. Referenčné hodnoty účinnosti zariadení kombinovanej výroby starších ako 10 rokov sa určia ako referenčné hodnoty 10-ročných zariadení.

4. Referenčné hodnoty účinnosti samostatnej výroby elektriny a výroby tepla odrážajú klimatické rozdiely medzi členskými štátmi.

▼B

PRÍLOHA III

POŽIADAVKY NA ENERGETICKÚ EFEKTÍVNOSŤ PRI OBSTARÁVANÍ PRODUKTOV, SLUŽIEB A BUDOV ÚSTREDNÝMI ORGÁNMI ŠTÁTNEJ SPRÁVY

Ústredné orgány štátnej správy, ktoré obstarávajú produkty, služby alebo budovy, pokiaľ je to v súlade s nákladovou efektívnosťou, ekonomickou realizovateľnosťou, udržateľnosťou zo širšieho hľadiska, technickou vhodnosťou, ako aj dostatočnou hospodárskou súťažou:

a) obstarávajú iba tie produkty, ktoré spĺňajú kritériá najvyššej možnej triedy energetickej účinnosti, a prihliadajú na potrebu zabezpečiť dostatočnú hospodársku súťaž, ak ide o produkt, na ktorý sa vzťahuje delegovaný akt prijatý podľa smernice 2010/30/EÚ alebo vykonávacej smernice Komisie;

b) obstarávajú iba tie produkty, ktoré sú v súlade s referenčnými hodnotami energetickej účinnosti stanovenými v uvedenom vykonávacom opatrení, ak ide o produkt, na ktorý sa nevzťahuje písmeno a) a vzťahuje sa naň vykonávacie opatrenie podľa smernice 2009/125/ES prijaté po nadobudnutí účinnosti tejto smernice;

c) obstarávajú produkty kancelárskeho zariadenia, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie Rady 2006/1005/ES z 18. decembra 2006 o uzavretí Dohody medzi vládou Spojených štátov amerických a Európskym spoločenstvom o koordinácii programov označovania energetickej účinnosti kancelárskych zariadení ([1]), ktoré spĺňajú aspoň také náročné požiadavky na energetickú účinnosť ako požiadavky uvedené v prílohe C k dohode priloženej k uvedenému rozhodnutiu;

d) obstarávajú iba pneumatiky, ktoré spĺňajú kritérium triedy najvyššej energetickej úspornosti palív, ako sa ustanovuje v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1222/2009 z 25. novembra 2009 o označovaní pneumatík vzhľadom na palivovú úspornosť a iné základné parametre ([2]). Táto požiadavka nebráni verejným orgánom obstarávať pneumatiky s najvyššou triedou priľnavosti za mokra alebo triedou vonkajšieho hluku valenia, ak je takéto obstarávanie zdôvodnené bezpečnosťou alebo zdravím obyvateľstva;

e) vo svojich výzvach na predkladanie ponúk týkajúcich sa zákaziek na poskytovanie služieb požadujú od poskytovateľov služieb, aby na účely poskytovania predmetných služieb používali iba produkty, ktoré spĺňajú požiadavky uvedené v písmenách a) až d). Táto požiadavka sa uplatňuje len na nové produkty, ktoré poskytovatelia služieb obstarali čiastočne alebo úplne na účely poskytovania predmetnej služby;

f) obstarávali iba také budovy alebo uzatvárajú nové zmluvy len o prenájme takých budov, ktoré spĺňajú aspoň minimálne požiadavky na energetickú hospodárnosť uvedené v článku 5 ods. 1, okrem prípadov, ak predmetom obstarávania je:

   i) podniknúť hĺbkovú obnovu alebo demoláciu;

   ii) v prípade verejných orgánov budovu ďalej predať bez toho, aby ju využíval na vlastné účely verejný orgán, alebo

   iii) zachovať budovu úradne chránenú ako súčasť označeného prostredia alebo pre jej osobitnú architektonickú alebo historickú hodnotu.

Súlad s týmito požiadavkami sa overí prostredníctvom energetických certifikátov uvedených v článku 11 smernice 2010/31/EÚ.

([1]) Ú. v. EÚ L 381, 28.12.2006, s. 24.
([2]) Ú. v. EÚ L 342, 22.12.2009, s. 46.

▼B

PRÍLOHA IV

ENERGETICKÝ OBSAH VYBRANÝCH PALÍV NA KONEČNÉ VYUŽITIE – PREVODOVÁ TABUĽKA (1)

Palivo	kJ (výhrevnosť)	kgoe (výhrevnosť)	kWh (výhrevnosť)
1 kg koksu	28 500	0,676	7,917
1 kg čierneho uhlia	17 200 – 30 700	0,411 – 0,733	4,778 – 8,528
1 kg hnedouhoľných brikiet	20 000	0,478	5,556
1 kg čierneho lignitu	10 500 – 21 000	0,251 – 0,502	2,917 – 5,833
1 kg hnedého uhlia	5 600 – 10 500	0,134 – 0,251	1,556 – 2,917
1 kg roponosnej bridlice	8 000 – 9 000	0,191 – 0,215	2,222 – 2,500
1 kg rašeliny	7 800 – 13 800	0,186 – 0,330	2,167 – 3,833
1 kg rašelinových brikiet	16 000 – 16 800	0,382 – 0,401	4,444 – 4,667
1 kg zvyškového vykurovacieho oleja (ťažký olej)	40 000	0,955	11,111
1 kg ľahkého vykurovacieho oleja	42 300	1,010	11,750
1 kg motorového paliva (benzín)	44 000	1,051	12,222
1 kg parafínu	40 000	0,955	11,111
1 kg skvapalneného uhľovodíkového plynu	46 000	1,099	12,778
1 kg zemného plynu (1)	47 200	1,126	13,10
1 kg skvapalneného zemného plynu	45 190	1,079	12,553
1 kg dreva (25 % vlhkosť) (2)	13 800	0,330	3,833
1 kg peliet/drevených brikiet	16 800	0,401	4,667
1 kg odpadu	7 400 – 10 700	0,177 – 0,256	2,056 – 2,972
1 MJ získaného tepla	1 000	0,024	0,278
1 kWh elektriny	3 600	0,086	1 (3)

Zdroj: Eurostat.

(1) 93 % metánu.

(2) Členské štáty môžu použiť iné hodnoty v závislosti od druhu dreva, ktorý sa v danom členskom štáte najviac používa.

►M3 (3) Použije sa v prípade výpočtu úspor energie vyjadrených v primárnej energii metódou zdola nahor na základe konečnej energetickej spotreby. Pokiaľ ide o úspory elektriny v kWh, členské štáty použijú koeficient stanovený transparentnou metódou na základe vnútroštátnych okolností, ktoré majú vplyv na primárnu energetickú spotrebu, s cieľom zabezpečiť presný výpočet skutočných úspor. Uvedené okolnosti musia byť podložené a overiteľné a založené na objektívnych a nediskriminačných kritériách. Pokiaľ ide o úspory elektriny v kWh, členské štáty môžu použiť predvolený koeficient 2,1 alebo uplatniť diskrečnú právomoc na stanovenie iného koeficientu za predpokladu, že ho môžu zdôvodniť. Členské štáty pritom zohľadnia energetický mix zahrnutý v ich integrovaných národných energetických a klimatických plánoch, ktoré oznamujú Komisii v súlade s nariadením (EÚ) 2018/1999. Komisia do 25. decembra 2022 a potom každé štyri roky upraví predvolený koeficient na základe zaznamenaných údajov. Pri uvedenej úprave sa zohľadní jej vplyv na iné právne predpisy Únie, ako napríklad smernicu 2009/125/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1369 zo 4. júla 2017, ktorým sa stanovuje rámec pre energetické označovanie a zrušuje smernica 2010/30/EÚ (Ú. v. EÚ L 198, 28.7.2017, s. 1). ◄

(1) Členské štáty môžu v odôvodnených prípadoch použiť iné prevodné koeficienty.

▼M3

PRÍLOHA V

Spoločné metódy a zásady na výpočet vplyvu povinných schém energetickej efektívnosti alebo iných politických opatrení v zmysle článkov 7, 7a a 7b a článku 20 ods. 6

1. Metódy na výpočet úspor energie okrem úspor vyplývajúcich z daňových opatrení na účely článkov 7, 7a a 7b a článku 20 ods. 6

Povinné, zúčastňujúce sa alebo poverené subjekty alebo vykonávajúce orgány verejnej moci môžu na výpočet úspor energie použiť tieto metódy:

a) predpokladané úspory na základe výsledkov predchádzajúcich nezávisle monitorovaných energetických zlepšení v podobných zariadeniach. Všeobecný prístup sa označuje ako prístup „*ex ante*“;

b) merané úspory, pri ktorých sa úspory zo zavedenia opatrenia alebo balíka opatrení určujú zaznamenávaním skutočného zníženia spotreby energie, pričom sa náležite zohľadnia faktory, ako je doplnkovosť, miera využívania, úrovne výroby a počasie, ktoré môže ovplyvňovať spotrebu. Všeobecný prístup sa označuje ako prístup „*ex post*“;

c) pomerné úspory, pri ktorých sa používajú technické odhady úspor. Tento prístup sa môže použiť len v prípade, ak je získanie dostatočne podrobných meraných údajov pre konkrétne zariadenie náročné alebo neprimerane nákladné, napríklad nahradenie kompresora alebo elektromotora s iným rozsahom výroby v kWh, ako je ten, pri ktorom sa merali nezávislé informácie o úsporách, alebo v prípade, keď tieto odhady vykonávajú podľa vnútroštátne stanovených metodík a referenčných hodnôt kvalifikovaní alebo akreditovaní odborníci, ktorí sú nezávislí od príslušných povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov;

d) úspory na základe prieskumu, pri ktorých sa určuje reakcia spotrebiteľov na rady, informačné kampane, systémy označovania energetickým štítkom a certifikácie alebo na inteligentné meranie. Tento prístup sa môže použiť len pri úsporách vyplývajúcich zo zmien správania spotrebiteľa. Nepoužije sa pri úsporách vyplývajúcich zo zavedenia fyzických opatrení.

2. Pri určovaní úspor energie v prípade opatrenia v oblasti energetickej efektívnosti na účely článkov 7, 7a a 7b a článku 20 ods. 6 sa uplatňujú tieto zásady:

a) preukazuje sa, že ide o dodatočné úspory nad rámec tých, ktoré by sa dosiahli aj bez činnosti povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov alebo vykonávajúcich orgánov verejnej moci. Na účely určenia úspor, ktoré možno nárokovať ako dodatočné, členské štáty zohľadnia, ako by sa spotreba energie a dopyt po nej vyvíjali za absencie daného politického opatrenia, pričom vezmú do úvahy aspoň tieto faktory: trendy spotreby energie, zmeny správania spotrebiteľov, technologický pokrok a zmeny spôsobené inými opatreniami vykonávanými na úrovni Únie a na vnútroštátnej úrovni;

b) úspory vyplývajúce z uplatňovania záväzného práva Únie sa považujú za úspory, ktoré by sa dosiahli v každom prípade, takže sa nesmú nárokovať ako úspory energie na účely článku 7 ods. 1 Odchylne od uvedenej požiadavky úspory súvisiace s obnovou existujúcich budov možno nárokovať ako úspory energie na účely článku 7 ods. 1 za predpokladu, že kritérium podstatnosti uvedené v bode 3 písm. h) tejto prílohy je splnené. Úspory vyplývajúce z vykonávania minimálnych vnútroštátnych požiadaviek stanovených pre nové budovy pred transpozíciou smernice 2010/31/EÚ možno nárokovať ako úspory energie na účely článku 7 ods. 1 písm. a) za predpokladu, že kritérium podstatnosti uvedené v bode 3 písm. h) tejto prílohy je splnené a že členské štáty tieto úspory oznámili vo svojich národných akčných plánoch energetickej efektívnosti v súlade s článkom 24 ods. 2;

▼M3

c) uznávať sa môžu len úspory, ktoré prekračujú tieto úrovne:

i) emisné normy Únie pre nové osobné automobily a nové ľahké úžitkové vozidlá v nadväznosti na vykonávanie nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 ([1]) a (EÚ) č. 510/2011 ([2]);

ii) požiadavky Únie týkajúce sa stiahnutia určitých energeticky významných výrobkov z trhu v súlade s vykonávaním vykonávacích opatrení podľa smernice 2009/125/ES.

d) povoľujú sa politiky zamerané na podporu vyšších úrovní energetickej efektívnosti výrobkov, zariadení, dopravných systémov, vozidiel a palív, budov a ich prvkov, procesov či trhov;

e) opatrenia, ktorými sa podporujú technológie na získavanie energie z obnoviteľných zdrojov v malom rozsahu na budovách alebo v nich, môžu byť oprávnené, aby boli zohľadnené na účely splnenia požadovaných úspor energie podľa článku 7 ods. 1 za predpokladu, že ich výsledkom sú overiteľné a merateľné alebo odhadnuteľné úspory energie. Výpočet úspor energie spĺňa požiadavky tejto prílohy;

f) v prípade politík, ktoré urýchľujú zavedenie a využívanie efektívnejších výrobkov a vozidiel, možno nárokovať celé úspory, pokiaľ sa preukáže, že k takémuto využívaniu došlo pred uplynutím priemernej predpokladanej životnosti výrobku alebo vozidla alebo jeho zvyčajného intervalu náhrady, a úspory sa nárokujú len za obdobie do konca priemernej predpokladanej životnosti výrobku alebo vozidla, ktoré sa má nahradiť;

g) pri podpore prijímania opatrení v oblasti energetickej efektívnosti členské štáty v prípade potreby zabezpečia, aby sa zachovali štandardy kvality produktov, služieb a zavádzaných opatrení, alebo ak tieto štandardy neexistujú, aby sa zaviedli;

h) s cieľom zohľadniť klimatické rozdiely medzi regiónmi si môžu členské štáty vybrať, či upravia úspory na štandardizovanú hodnotu alebo udelia rôzne úspory energie v súlade s teplotnými rozdielmi medzi regiónmi;

i) pri výpočte úspor energie sa zohľadní životnosť opatrení a miera, v akej úspory časom klesajú. Uvedený výpočet počíta úspory, ktoré sa dosiahnu každým individuálnym opatrením v období od dátumu začatia jeho vykonávania do 31. decembra 2020 alebo prípadne do 31. decembra 2030. Ako alternatívu môžu členské štáty prijať inú metódu, pri ktorej sa očakáva dosiahnutie aspoň rovnakého celkového objemu úspor. Pri použití inej metódy členské štáty zabezpečia, aby celkový objem úspor energie vypočítaný s použitím uvedenej metódy nepresiahol objem úspor energie, ktoré by boli výsledkom výpočtu, ak by sa počítali úspory z každého individuálneho opatrenia v období od začatia jeho vykonávania do 31. decembra 2020 alebo do 31. decembra 2030. Členské štáty podľa nariadenia (EÚ) 2018/1999 vo svojich integrovaných národných energetických a klimatických plánoch podrobne opíšu inú metódu a ustanovenia prijaté na zaistenie splnenia záväznej požiadavky výpočtu.

([1]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 443/2009 z 23. apríla 2009, ktorým sa stanovujú výkonové emisné normy nových osobných automobilov ako súčasť integrovaného prístupu Spoločenstva na zníženie emisií CO_2 z ľahkých úžitkových vozidiel (Ú. v. EÚ L 140, 5.6.2009, s. 1).

([2]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 510/2011 z 11. mája 2011, ktorým sa stanovujú emisné normy pre nové ľahké úžitkové vozidlá ako súčasť integrovaného prístupu Únie na zníženie emisií CO_2 z ľahkých vozidiel (Ú. v. EÚ L 145, 31.5.2011, s. 1).

▼M3

3. Členské štáty zabezpečia splnenie týchto požiadaviek na politické opatrenia prijaté podľa článku 7b a článku 20 ods. 6:

a) politické opatrenia a individuálne opatrenia prinášajú overiteľnú úsporu konečnej energetickej spotreby;

b) zodpovednosť každého zúčastňujúceho sa subjektu, povereného subjektu alebo vykonávajúceho orgánu verejnej moci je jasne vymedzená;

c) úspory energie, ktoré sa dosahujú alebo majú dosiahnuť, sa určia transparentne;

d) objem úspor energie, ktoré sa vyžadujú politickým opatrením alebo ktoré sa ním majú dosiahnuť, sa vyjadrí buď ako konečná, alebo primárna energetická spotreba pri použití prevodných koeficientov uvedených v prílohe IV;

e) predloží sa a verejne sa sprístupní výročná správa o úsporách energie, ktoré dosiahli poverené subjekty, zúčastňujúce sa subjekty a vykonávajúce orgány verejnej moci, ako aj údaje o ročnom trende úspor energie;

f) ak pokrok nie je uspokojivý, vykoná sa monitorovanie výsledkov a prijatie vhodných opatrení;

g) úspory energie z individuálneho opatrenia si nenárokuje viac než jeden subjekt;

h) je preukázané, že na dosiahnutie nárokovaných úspor energie sú podstatné činnosti zúčastňujúceho sa subjektu, povereného subjektu alebo vykonávajúceho orgánu verejnej moci.

4. Pri určovaní úspor energie vyplývajúcich z politických opatrení, ktoré súvisia so zdaňovaním, zavedených podľa článku 7b sa uplatňujú tieto zásady:

a) uznávajú sa len úspory energie vyplývajúce z daňových opatrení, ktoré prekračujú minimálne úrovne zdaňovania uplatňované na palivá, ako sa požaduje v smernici Rady 2003/96/ES ([1]) alebo 2006/112/ES ([2]);

b) cenová pružnosť pre výpočet vplyvu daňových opatrení (energia) vyjadruje citlivosť dopytu po energii na zmeny cien a odhaduje sa na základe aktuálnych a reprezentatívnych oficiálnych zdrojov údajov;

c) úspory energie zo sprievodných nástrojov daňovej politiky vrátane daňových stimulov či odvodov do fondu sa započítavajú osobitne.

5. Oznámenie metodiky

Členské štáty v súlade s nariadením (EÚ) 2018/1999 oznámia Komisii svoju navrhovanú podrobnú metodiku na realizáciu povinných schém energetickej efektívnosti a alternatívnych opatrení uvedených v článkoch 7a a 7b a v článku 20 ods. 6 S výnimkou prípadu zdaňovania toto oznámenie obsahuje podrobnosti o:

a) úrovni úspor energie požadovanej podľa článku 7 ods. 1 prvého pododseku písm. b) alebo úspor, ktorých dosiahnutie sa očakáva za celé obdobie od 1. januára 2021 do 31. decembra 2030;

([1]) Smernica Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca Spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, 31.10.2003, s. 51).

([2]) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).

▼**M3**

b) povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektoch alebo vykonávajúcich orgánoch verejnej moci;

c) cieľových odvetviach;

d) politických opatreniach a individuálnych opatreniach vrátane predpokladaného celkového objemu kumulatívnych úspor energie v prípade každého opatrenia;

e) trvaní povinného obdobia pre danú povinnú schému energetickej efektívnosti;

f) činnostiach stanovených v politickom opatrení;

g) metodike výpočtu vrátane toho, ako sa určila doplnkovosť a podstatnosť a ktoré metodiky a referenčné hodnoty sa používajú pre predpokladané a pomerné úspory;

h) životnosti opatrení a o tom, ako sa počíta alebo z čoho vychádza;

i) prístupe k riešeniu klimatických rozdielov v danom členskom štáte;

j) systémoch monitorovania a overovania pre opatrenia podľa článkov 7a a 7b a spôsobe zaistenia ich nezávislosti od povinných, zúčastňujúcich sa alebo poverených subjektov;

k) v prípade zdaňovania o:

   i) cieľových odvetviach a segmente daňovníkov;

   ii) vykonávajúcom orgáne verejnej moci;

   iii) úsporách, ktorých dosiahnutie sa očakáva;

   iv) trvaní daňového opatrenia a

   v) metodike výpočtu vrátane použitej cenovej pružnosti a spôsobu, akým sa určila.

▼B

PRÍLOHA VI

Minimálne kritériá pre energetické audity vrátane tých auditov, ktoré sa vykonávajú v rámci systémov energetického manažérstva

Energetické audity uvedené v článku 8 vychádzajú z týchto usmernení:

a) zakladajú sa na aktuálnych, nameraných, sledovateľných prevádzkových údajoch o spotrebe energie a (v prípade elektriny) profiloch zaťaženia;

b) obsahujú podrobné preskúmanie profilu spotreby energie budov alebo skupín budov, priemyselných činností alebo zariadení vrátane dopravy;

c) vychádzajú vždy, keď je to možné, z analýzy nákladov založenej na životnom cykle (LCCA) namiesto jednoduchých období návratnosti (SPP) s cieľom zohľadniť dlhodobé úspory, zostatkové hodnoty dlhodobých investícií a diskontné sadzby;

d) sú vyvážené a dostatočne reprezentatívne, aby umožňovali vytvorenie spoľahlivého obrazu o celkovom hospodárení s energiou a spoľahlivo určili najvýznamnejšie príležitosti na zlepšenie.

Energetické audity umožňujú podrobné a overené výpočty pre navrhované opatrenia, aby bolo možné poskytovať jednoznačné informácie o potenciálnych úsporách.

Údaje použité v rámci energetického auditu musia byť uchovateľné, aby bola možná spätná analýza v čase a ich spätné vyhľadanie.

▼B

PRÍLOHA VII

▼M3

Minimálne požiadavky na vyúčtovanie a informácie o vyúčtovaní na základe skutočnej spotreby elektriny a plynu

▼B

1. Minimálne požiadavky na vyúčtovanie

1.1. Vyúčtovanie na základe skutočnej spotreby

Aby koncoví odberatelia mohli regulovať vlastnú spotrebu energie, vyúčtovanie by sa malo uskutočniť na základe skutočnej spotreby aspoň raz ročne a informácie o vyúčtovaní by sa mali sprístupniť aspoň raz štvrťročne, a to na požiadanie alebo v prípade, že si zákazníci zvolili možnosť dostávať vyúčtovanie v elektronickej podobe, inak dvakrát ročne. Plyn používaný len na varenie môže byť z tejto požiadavky vyňatý.

1.2. Minimálne informácie uvádzané vo vyúčtovaní

Členské štáty zabezpečia, aby sa tam, kde je to vhodné, koncovým odberateľom vo vyúčtovaní, v zmluvách, transakciách a potvrdeniach na distribučných staniciach alebo spolu s týmito dokumentmi jednoznačným a zrozumiteľným spôsobom sprístupnili tieto informácie:

a) skutočné súčasné ceny a skutočná spotreba energie;

b) porovnania súčasnej spotreby energie koncového odberateľa so spotrebou za rovnaké obdobie v predchádzajúcom roku, pokiaľ možno v grafickej forme;

c) kontaktné informácie o organizáciách koncových odberateľov, energetických agentúrach alebo podobných orgánoch vrátane adries webových stránok, na ktorých je možné získať informácie o dostupných opatreniach na zlepšenie energetickej efektívnosti, porovnateľné profily koncových spotrebiteľov a objektívne technické špecifikácie pre zariadenia využívajúce energiu.

Okrem toho členské štáty vždy, keď to je možné a užitočné, zabezpečia, aby sa koncovým odberateľom sprístupnili porovnania s priemerným normalizovaným alebo referenčným koncovým odberateľom v rovnakej kategórii spotrebiteľov, a to jednoznačným a zrozumiteľným spôsobom vo vyúčtovaní, v zmluvách, transakciách a potvrdeniach na distribučných staniciach, spolu s týmito dokumentmi alebo tým, že sa v nich uvedie odkaz na tieto informácie.

1.3. Poučenie o energetickej efektívnosti sprevádzajúce vyúčtovania a ďalšie spätné informácie pre koncových odberateľov

Pri zasielaní zmlúv a zmien v zmluvách, ako aj vo vyúčtovaniach, ktoré odberatelia dostávajú, alebo prostredníctvom webových stránok určených jednotlivým spotrebiteľom distribútori energie, prevádzkovatelia distribučných sústav a maloobchodné energetické spoločnosti informujú svojich odberateľov jasným a zrozumiteľným spôsobom o kontaktných informáciách nezávislých zákazníckych poradenských centier, energetických agentúr alebo podobných inštitúcií vrátane ich internetových adries, kde môžu získať informácie o dostupných opatreniach energetickej efektívnosti, referenčných profiloch pre svoju spotrebu energie a technických špecifikáciách spotrebičov využívajúcich energiu, ktoré môžu slúžiť na zníženie spotreby týchto spotrebičov.

▼M3

PRÍLOHA VIIA

Minimálne požiadavky na vyúčtovanie a informácie o spotrebe v prípade vykurovania, chladenia a teplej úžitkovej vody

1. Vyúčtovanie na základe skutočnej spotreby tepla alebo odpočtov pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov

   Aby mohli koneční spotrebitelia regulovať svoju spotrebu energie, musí sa vyúčtovanie vykonávať na základe skutočnej spotreby alebo odpočtov pomerového rozdeľovača vykurovacích nákladov najmenej raz za rok.

2. Minimálna frekvencia vyúčtovania alebo informácií o spotrebe

   Od 25. októbra 2020 sa v prípade, že sú nainštalované meradlá alebo pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov umožňujúce diaľkový odpočet, informácie o vyúčtovaní alebo spotrebe, ktoré sa zakladajú na skutočnej spotrebe alebo hodnotách odčítaných z pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov, poskytujú konečným spotrebiteľom najmenej štvrťročne na požiadanie alebo ak sa koncoví odberatelia rozhodli pre elektronické vyúčtovanie, inak dvakrát ročne.

   Od 1. januára 2022 sa v prípade, že sú nainštalované meradlá alebo pomerové rozdeľovače vykurovacích nákladov umožňujúce diaľkový odpočet, informácie o vyúčtovaní alebo spotrebe, ktoré sa zakladajú na skutočnej spotrebe alebo hodnotách odčítaných z pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov, poskytujú konečným spotrebiteľom aspoň raz mesačne. Tieto informácie môžu byť sprístupnené aj na internete a aktualizované tak často, ako to umožňujú použité meracie zariadenia a systémy. Vykurovanie a chladenie možno mimo obdobia vykurovania/chladenia z uvedenej požiadavky vyňať.

3. Minimálne informácie uvádzané vo vyúčtovaní

   Členské štáty zabezpečia, aby sa konečným spotrebiteľom v rámci vyúčtovania alebo spolu s ním jasne a zrozumiteľne sprístupnili nasledujúce informácie, ak sa zakladajú na skutočnej spotrebe alebo hodnotách odčítaných z pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov:

   a) skutočné súčasné ceny a skutočná spotreba energie alebo celkové náklady na vykurovanie a hodnoty odčítané z pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov;

   b) informácie o použitom palivovom mixe a súvisiacich ročných emisiách skleníkových plynov, a to aj pre konečných spotrebiteľov napojených na centralizované zásobovanie teplom alebo chladom, a vysvetlenie jednotlivých daní, odvodov a sadzieb. Členské štáty môžu obmedziť rozsah požiadavky na poskytovanie informácií o emisiách skleníkových plynov tak, aby zahŕňali iba dodávky zo systémov centralizovaného zásobovania teplom s celkovým menovitým tepelným príkonom väčším ako 20 MW;

   c) grafické porovnanie aktuálnej spotreby energie konečných spotrebiteľov so spotrebou za rovnaké obdobie v predchádzajúcom roku, v prípade vykurovania a chladenia korigované na klimatické podmienky;

   d) kontaktné informácie organizácií koncových odberateľov, energetických agentúr alebo podobných subjektov vrátane adries webových sídel, na ktorých je možné získať informácie o dostupných opatreniach na zlepšenie energetickej efektívnosti, porovnateľné profily konečných spotrebiteľov a objektívne technické špecifikácie pre zariadenia spotrebujúce energiu;

   e) informácie o súvisiacich postupoch podávania sťažností, službách ombudsmana alebo mechanizmoch alternatívneho riešenia sporov platných v členských štátoch;

   f) porovnania s priemerným normalizovaným alebo referenčným konečným spotrebiteľom v rovnakej kategórii spotrebiteľov. V prípade elektronického vyúčtovania sa takéto porovnania môžu namiesto toho dať k dispozícii online a označiť na vyúčtovaniach.

   Vyúčtovania, ktoré sa nezakladajú na skutočnej spotrebe alebo hodnotách odčítaných z pomerových rozdeľovačov vykurovacích nákladov, obsahujú jasné a zrozumiteľné vysvetlenie výpočtu sumy uvedenej vo vyúčtovaní a aspoň informácie uvedené v písmenách d) a e).

▼M5

PRÍLOHA VIII

Potenciál efektívnosti pri vykurovaní a chladení

Komplexné posúdenie národného potenciálu vykurovania a chladenia uvedené v článku 14 ods. 1 obsahuje tieto prvky, z ktorých zároveň aj vychádza:

Časť I

PREHĽAD O VYKUROVANÍ A CHLADENÍ

1. Dopyt po vykurovaní a chladení z hľadiska posudzovanej užitočnej energie ([1]) a kvantifikovanej konečnej energetickej spotreby v GWh za rok ([2]) podľa sektorov:

   a) domácnosti;

   b) služby;

   c) priemysel;

   d) akýkoľvek iný sektor, ktorý jednotlivo spotrebuje viac ako 5 % z celkového domáceho dopytu po využiteľnom vykurovaní a chladení.

2. Určenie alebo v prípade bodu 2 písm. a) bodu i), určenie alebo odhad súčasných dodávok vykurovania a chladenia:

   a) podľa technológie, v GWh za rok ([3]), ak je to možné v sektoroch uvedených v bode 1, rozlišujúc medzi energiou získanou z fosílnych palív a obnoviteľných zdrojov:

      i) na mieste v obytných priestoroch a v priestoroch poskytovania služieb získané pomocou:

         — výlučne tepelných kotlov,

         — vysokoúčinnej kombinovanej výroby tepla a elektriny,

         — tepelných čerpadiel,

         — iných technológií a zdrojov na mieste,

      ii) na mieste v priestoroch, kde sa neposkytujú služby, a v nebytových priestoroch získané pomocou:

         — výlučne tepelných kotlov,

         — vysokoúčinnej kombinovanej výroby tepla a elektriny,

         — tepelných čerpadiel,

         — iných technológií a zdrojov na mieste,

      iii) mimo miesta získané pomocou:

         — vysokoúčinnej kombinovanej výroby tepla a elektriny,

         — odpadového tepla,

([1]) Objem tepelnej energie potrebnej na uspokojenie dopytu koncových spotrebiteľov po vykurovaní a chladení.
([2]) Mali by sa použiť najnovšie dostupné údaje.
([3]) Mali by sa použiť najnovšie dostupné údaje.

▼M5

— iných technológií a zdrojov mimo miesta,

b) určenie zariadení, ktoré vyrábajú odpadové teplo alebo chlad a ich potenciálne dodávky tepla alebo chladu, v GWh za rok:

i) zariadenia na výrobu tepelnej energie, ktoré sú schopné dodávať odpadové teplo s celkovým tepelným príkonom vyšším ako 50 MW, alebo môžu byť na takéto dodávky dodatočne vybavené;

ii) zariadenia na kombinovanú výrobu tepla a elektriny využívajúce technológie uvedené v časti II prílohy I s celkovým tepelným príkonom vyšším ako 20 MW;

iii) spaľovne odpadu;

iv) zariadenia na výrobu energie z obnoviteľných zdrojov s celkovým tepelným príkonom vyšším ako 20 MW okrem zariadení uvedených v bode 2 písm. b) bode i) a ii), ktoré vyrábajú teplo alebo chlad s využitím energie z obnoviteľných zdrojov;

v) priemyselné zariadenia s celkovým tepelným príkonom vyšším ako 20 MW, ktoré môžu dodávať odpadové teplo;

c) nahlásený podiel energie z obnoviteľných zdrojov a z odpadového tepla alebo chladu na konečnej energetickej spotrebe v sektore centralizovaného zásobovania teplom a chladom ([1]) za posledných 5 rokov v súlade so smernicou (EÚ) 2018/2001.

3. Mapa obsahujúca celé územie štátu, v ktorej sa pri zachovaní utajenia citlivých obchodných informácií vyznačia:

a) oblasti dopytu po vykurovaní a chladení na základe analýzy v bode 1, pričom sa použijú konzistentné kritériá s dôrazom na oblasti s veľkou mierou dopytu po energii v obciach a mestských aglomeráciách;

b) existujúce miesta dodávky vykurovania a chladenia určené podľa bodu 2 písm. b) a zariadenia na prenos centralizovaného zásobovania teplom;

c) plánované miesta dodávky vykurovania a chladenia opísané v bode 2 písm. b) a zariadenia na prenos centralizovaného zásobovania teplom.

4. Prognóza trendu dopytu po vykurovaní a chladení s výhľadom na nasledujúcich 30 rokov v GWh a pri zohľadnení najmä odhadov na nasledujúcich 10 rokov, zmena dopytu týkajúceho sa budov a rôznych sektorov priemyslu a vplyv politík a stratégií týkajúcich sa riadenia dopytu, ako sú dlhodobé stratégie obnovy budov podľa smernice (EÚ) 2018/844.

([1]) Po stanovení metodiky výpočtu množstva energie z obnoviteľných zdrojov využívanej na chladenie a centralizované zásobovanie chladom v súlade s článkom 35 smernice (EÚ) 2018/2001 sa v súlade s uvedenou smernicou vykonáva určenie „chladenia s využitím obnoviteľných zdrojov energie“. Dovtedy sa vykonáva podľa príslušnej vnútroštátnej metodiky.

▼M5

Časť II

CIELE, STRATÉGIE A POLITICKÉ OPATRENIA

5. Plánovaný príspevok členského štátu k národným zámerom, cieľom a príspevkom v prípade piatich rozmerov energetickej únie stanovených v článku 3 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) 2018/1999, ktoré sa dosiahnu prostredníctvom efektívnosti pri vykurovaní a chladení, najmä v súvislosti s článkom 4 písm. b) bodmi 1 až 4 a článkom 15 ods. 4 písm. b), pričom sa uvedie, ktoré z týchto prvkov sú v porovnaní s integrovanými národnými plánmi v oblasti energetiky a klímy dodatočné.

6. Všeobecný prehľad existujúcich politík a opatrení opísaných v najnovšej správe predloženej v súlade s článkami 3, 20, 21 a článkom 27 písm. a) nariadenia (EÚ) 2018/1999.

Časť III

ANALÝZA EKONOMICKÉHO POTENCIÁLU EFEKTÍVNOSTI PRI VYKUROVANÍ A CHLADENÍ

7. Analýza ekonomického potenciálu ([1]) rôznych technológií vykurovania a chladenia sa vykonáva na celom území štátu analýzou nákladov a prínosov uvedenou v článku 14 ods. 3, pričom sa ňou určia alternatívne scenáre pre efektívnejšie technológie a technológie vykurovania a chladenia s využitím obnoviteľných zdrojov energie, prípadne rozlišujúc medzi energiou získanou z fosílnych palív a obnoviteľných zdrojov.

   Mali by sa zvážiť tieto technológie:

   a) priemyselné odpadové teplo a chlad;

   b) spaľovanie odpadu;

   c) vysokoúčinná kombinovaná výroba;

   d) obnoviteľné zdroje energie (ako je geotermálna energia, slnečná tepelná energia a biomasa) okrem tých, ktoré sa využívajú na vysokoúčinnú kombinovanú výrobu;

   e) tepelné čerpadlá;

   f) zníženie tepelných strát a strát chladu z existujúcich centralizovaných sietí.

8. Táto analýza ekonomického potenciálu zahŕňa tieto kroky a aspekty:

   a) Aspekty:

      i) analýza nákladov a prínosov na účely článku 14 ods. 3 zahŕňa ekonomickú analýzu, ktorá zohľadňuje sociálno-ekonomické a environmentálne faktory ([2]) a finančnú analýzu vykonanú s cieľom posúdiť projekty z hľadiska investorov. V ekonomických aj finančných analýzach sa ako kritérium na posúdenie používa čistá súčasná hodnota;

([1]) V analýze ekonomického potenciálu by sa mal uvádzať objem energie (v GWh), ktorý je možné vyrobiť za rok každou analyzovanou technológiou. Zohľadniť by sa mali aj obmedzenia a vzájomné súvislosti v rámci energetického systému. Pri analýze sa môžu využívať modely založené na predpokladoch predstavujúcich prevádzkovanie spoločných typov technológií alebo systémov.

([2]) Vrátane posúdenia uvedeného v článku 15 ods. 7 smernice (EÚ) 2018/2001.

▼M5

ii) základný scenár by mal slúžiť ako referenčný bod a mal by zohľadňovať existujúce politiky v čase vypracovania tohto komplexného posúdenia ([1]) a mal by byť spojený s údajmi zhromaždenými podľa časti I a časti II bodu 6 tejto prílohy;

iii) alternatívy základného scenára zohľadňujú ciele v oblasti energetickej efektívnosti a energie z obnoviteľných zdrojov podľa nariadenia (EÚ) 2018/1999. Každý scenár obsahuje v porovnaní so základným scenárom tieto prvky:

— ekonomický potenciál technológií preskúmaný pomocou kritéria čistej súčasnej hodnoty,

— zníženie emisií skleníkových plynov,

— úspory primárnej energie v GWh za rok,

— vplyv na podiel obnoviteľných zdrojov energie v národnom energetickom mixe,

Scenáre, ktoré nie sú realizovateľné z technických dôvodov, finančných dôvodov alebo z dôvodu vnútroštátnych právnych predpisov, možno vylúčiť v skorej fáze analýzy nákladov a prínosov, ak je to opodstatnené, a to na základe dôkladných, jednoznačných a podložených úvah:

v analyzovaných scenároch by sa pri posudzovaní a rozhodovaní mali zohľadňovať náklady a úspory energie v dôsledku zvýšenej pružnosti dodávok energie a optimálneho prevádzkovania elektrických sietí vrátane ušetrených nákladov a úspor zo znížených investícií do infraštruktúry.

b) Náklady a prínosy:

Náklady a prínosy uvedené v bode 8 písm. a) zahŕňajú aspoň tieto prínosy a náklady:

i) Prínosy:

— hodnota výstupu pre spotrebiteľa (vykurovanie, chladenie a elektrina),

— externé prínosy, ako sú prínosy z hľadiska životného prostredia, emisií skleníkových plynov, ako aj prínosy z hľadiska zdravia a bezpečnosti, a to v maximálnom rozsahu,

— vplyv na pracovný trh, energetická bezpečnosť a konkurencieschopnosť, a to v maximálnom rozsahu,

ii) Náklady:

— kapitálové náklady na zariadenia a vybavenie,

— kapitálové náklady na pridružené energetické siete,

— variabilné a fixné prevádzkové náklady,

— náklady na energiu,

— environmentálne náklady a náklady týkajúce sa zdravia a bezpečnosti, a to v maximálnom rozsahu,

([1]) Koncový dátum na zohľadnenie politík v prípade základného scenára je koniec roka, ktorý predchádza roku, v ktorom je komplexné posúdenie platné. To znamená, že nie je potrebné zohľadňovať politiky prijaté do jedného roka pred termínom na predloženie komplexného posúdenia.

▼M5

— náklady týkajúce sa pracovného trhu, energetická bezpečnosť a konkurencieschopnosť, a to v maximálnom rozsahu.

c) Relevantné alternatívy základného scenára:

Zohľadňujú sa všetky relevantné alternatívy základného scenára vrátane úlohy efektívneho individuálneho vykurovania a chladenia.

i) analýza nákladov a prínosov sa môže vzťahovať na posúdenie projektu alebo skupiny projektov v rámci širšieho posúdenia na miestnej, regionálnej alebo národnej úrovni, a to s cieľom určiť na účely plánovania v porovnaní so základným scenárom čo najviac nákladovo efektívne a prínosné riešenie vykurovania alebo chladenia pre danú geografickú oblasť;

ii) členské štáty určia príslušné orgány zodpovedné za vykonanie analýzy nákladov a prínosov podľa článku 14. V súlade s touto prílohou poskytujú podrobnú metodiku a predpoklady a zavádzajú a zverejňujú postupy pre ekonomickú analýzu.

d) Vymedzenia a integrovaný prístup:

i) geografické vymedzenie zahŕňa vhodnú presne ohraničenú geografickú oblasť;

ii) analýzy nákladov a prínosov zohľadňujú všetky relevantné centralizované alebo decentralizované zdroje dodávok, ktoré sú k dispozícii v rámci systému a geografického vymedzenia, vrátane technológií posudzovaných podľa časti III bodu 7 tejto prílohy, a trendy a charakteristiky dopytu po vykurovaní a chladení.

e) Predpoklady:

i) členské štáty poskytnú na účely analýz nákladov a prínosov predpokladané ceny hlavných vstupných a výstupných faktorov a predpokladanú diskontnú sadzbu;

ii) diskontná sadzba použitá v ekonomickej analýze na výpočet čistej súčasnej hodnoty sa zvolí na základe európskych alebo vnútroštátnych usmernení;

iii) členské štáty používajú vnútroštátne, európske alebo medzinárodné prognózy vývoja cien energie, ak je to vhodné v ich celoštátnom a/alebo regionálnom/miestnom kontexte;

iv) ceny použité v ekonomickej analýze odrážajú sociálno-ekonomické náklady a prínosy. Externé náklady, ako sú environmentálne účinky a účinky týkajúce sa zdravia, by sa mali zahrnúť v maximálnom rozsahu, t. j. keď existuje trhová cena alebo keď je už zahrnutá do európskych alebo vnútroštátnych právnych predpisov.

f) Analýza citlivosti:

i) zahrnie sa analýza citlivosti s cieľom posúdiť náklady a prínosy projektu alebo skupiny projektov a založí sa na premenných faktoroch, ktoré majú významný vplyv na výsledok výpočtov, ako sú rôzne ceny energie, úrovne dopytu, diskontné sadzby a ostatné.

▼M5

Časť IV

POTENCIÁLNE NOVÉ STRATÉGIE A POLITICKÉ OPATRENIA

9. Prehľad nových legislatívnych a nelegislatívnych politických opatrení ([1]) s cieľom využiť ekonomický potenciál určený v súlade s bodmi 7 a 8, spolu s prognózami na:

   a) zníženie emisií skleníkových plynov;

   b) úspory primárnej energie v GWh za rok;

   c) vplyv na podiel vysokoúčinnej kombinovanej výroby;

   d) vplyv na podiel obnoviteľných zdrojov energie v národnom energetickom mixe a v sektore vykurovania a chladenia;

   e) prepojenia na vnútroštátne finančné plánovanie a úspory nákladov pre verejný rozpočet a účastníkov trhu;

   f) odhadované opatrenia verejnej podpory, ak existujú, s ich ročným rozpočtom a určenie potenciálneho prvku pomoci.

([1]) Tento prehľad zahŕňa aj finančné opatrenia a programy, ktoré sa môžu prijať počas obdobia komplexného posúdenia, bez toho, aby bolo dotknuté samostatné oznámenie systémov verejnej podpory na posúdenie štátnej pomoci.

▼B

PRÍLOHA IX

ANALÝZA NÁKLADOV A PRÍNOSOV

▼M5

———————

▼B

Časť 2

Zásady na účely článku 14 ods. 5 a 7

V analýze nákladov a prínosov sa poskytujú informácie na účely opatrení v článku 14 ods. 5 a 7:

Ak sa plánuje zariadenie vyrábajúce iba elektrinu alebo zariadenie bez rekuperácie tepla, porovnajú sa plánované zariadenia alebo plánovaná modernizácia a rovnocenné zariadenie vyrábajúce rovnaké množstvo elektriny alebo procesného tepla, ktoré však spätne získava odpadové teplo a dodáva teplo prostredníctvom vysokoúčinnej kombinovanej výroby a/alebo sietí účinného centralizovaného zásobovania teplom a chladom.

V rámci geografického vymedzenia sa v posúdení zohľadní plánované zariadenie a všetky príslušné existujúce alebo potenciálne miesta dopytu po teple, ktoré by sa z neho mohli zásobovať, pričom sa vezmú do úvahy racionálne možnosti (napríklad technická uskutočniteľnosť a vzdialenosť).

Vymedzenie systému sa stanoví tak, aby zahŕňalo plánované zariadenie a tepelné zaťaženie, ako je budova (budovy) a priemyselné procesy. V rámci tohto vymedzenia systému sa celkové náklady na poskytnutie tepla a elektriny určia pre obidva prípady a porovnajú sa.

Tepelné zaťaženie zahŕňa existujúce tepelné zaťaženie, ako sú priemyselné zariadenia alebo existujúce systémy centralizovaného zásobovania teplom, a v mestských oblastiach aj tepelné zaťaženie a náklady, ktoré by existovali, ak by skupina budov alebo časť mesta boli vybavené novou sieťou centralizovaného zásobovania teplom a/alebo by boli do takej siete pripojené.

Analýza nákladov a prínosov vychádza z popisu plánovaného zariadenia a z porovnateľného zariadenia/zariadení, pričom tento popis zahŕňa elektrický a tepelný výkon (podľa potreby), typ paliva, plánované využívanie a plánovaný ročný počet prevádzkových hodín, umiestnenie a dopyt po elektrine a teple.

Na účely porovnania sa zohľadní dopyt po tepelnej energii a druhy vykurovania a chladenia použité v blízkych miestach dopytu po teple. Porovnanie sa vzťahuje na náklady súvisiace s infraštruktúrou pre plánované zariadenie a pre zariadenie, s ktorým sa porovnáva.

Analýzy nákladov a prínosov na účely článku 14 ods. 5 obsahujú ekonomickú analýzu zahŕňajúcu finančnú analýzu, v ktorej sa odrážajú skutočné transakcie peňažných tokov v dôsledku investovania do jednotlivých zariadení a ich prevádzky.

Projekty s kladným výsledkom nákladov a prínosov sú tie, v prípade ktorých súčet diskontovaných prínosov v ekonomickej a finančnej analýze prevyšuje súčet diskontovaných nákladov (prevaha prínosov nad nákladmi).

Členské štáty stanovia pre potreby ekonomickej analýzy hlavné zásady, pokiaľ ide o metodiku, predpoklady a časový horizont.

Členské štáty môžu požadovať, aby spoločnosti zodpovedné za prevádzku tepelných zariadení na výrobu elektriny, priemyselné spoločnosti, siete centralizovaného zásobovania teplom a chladom alebo iné subjekty, ktorých sa dotýka dané systémové a geografické vymedzenie, prispievali údajmi, ktoré sa použijú pri posudzovaní nákladov a prínosov individuálneho zariadenia.

▼B

PRÍLOHA X

Záruka pôvodu elektriny vyrobenej z vysokoúčinnej kombinovanej výroby

a) Členské štáty prijmú opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby:

   i) záruka pôvodu elektriny vyrobenej z vysokoúčinnej kombinovanej výroby:

      — umožnila výrobcom preukázať, že elektrina, ktorú predávajú, je vyrobená vysokoúčinnou kombinovanou výrobou, a aby sa na tieto účely vydávala na žiadosť výrobcu,

      — bola presná, dôveryhodná a chránená voči podvodom,

      — bola vydávaná, prenášaná a rušená elektronicky;

   ii) sa tá istá jednotka energie z vysokoúčinnej kombinovanej výroby počítala iba raz.

b) Záruka pôvodu uvedená v článku 14 ods. 10 obsahuje prinajmenšom tieto informácie:

   i) identifikačné údaje, umiestnenie, typ a výkon (tepelný a elektrický) zariadenia, v ktorom sa energia vyrobila;

   ii) dátumy a miesta výroby;

   iii) dolnú výhrevnosť palivového zdroja, z ktorého sa elektrina vyrobila;

   iv) množstvo a využitie tepla vyrobeného spolu s elektrinou;

   v) množstvo elektriny z vysokoúčinnej kombinovanej výroby v súlade s prílohou II, na ktoré sa táto záruka vzťahuje;

   vi) úspory primárnej energie vypočítané v súlade s prílohou II na základe harmonizovaných referenčných hodnôt účinnosti uvedených v prílohe II písm. f);

   vii) menovitú elektrickú a tepelnú účinnosť zariadenia;

   viii) či a do akej miery zariadenie využilo investičnú podporu;

   ix) či a do akej miery jednotka energie akýmkoľvek iným spôsobom využila národné systémy podpory a o aký druh systému podpory ide;

   x) dátum sprevádzkovania zariadenia a

   xi) dátum a krajinu vydania a individuálne identifikačné číslo.

   Záruka pôvodu sa vzťahuje na štandardné množstvo 1 MWh. Vzťahuje sa na čistú výrobu elektriny meranú na hranici zariadenia a dodanú do sústavy.

▼B

PRÍLOHA XI

Kritériá energetickej efektívnosti pre reguláciu energetických sietí a tarify elektrických sietí

1. Sieťové tarify odrážajú úspory nákladov v sieťach dosiahnuté na strane spotreby a na základe opatrení reakcie strany spotreby a distribuovanej výroby vrátane úspor zo znižovania nákladov na dodávku alebo investícií do sietí a optimálnejšej prevádzky siete.

2. Sieťová regulácia a tarify nebránia prevádzkovateľom siete ani maloobchodným energetickým spoločnostiam sprístupniť systémové služby pre opatrenia strany spotreby, pre riadenie spotreby a pre distribuovanú výrobu na organizovaných trhoch s elektrinou najmä:

   a) presunom zaťaženia koncových odberateľov z času špičky na čas mimo špičky, berúc do úvahy dostupnosť energie z obnoviteľných zdrojov, energie z kombinovanej výroby a distribuovanej výroby;

   b) úsporami energie z riadenia spotreby zo strany rozptýlených spotrebiteľov prostredníctvom energetických agregátorov;

   c) znížením dopytu na základe opatrení energetickej efektívnosti prijatých poskytovateľmi energetických služieb vrátane spoločností poskytujúcich energetické služby;

   d) pripojením a využívaním zdrojov výroby na nižších úrovniach napätia;

   e) pripojením zdrojov výroby umiestnených bližšie k miestu spotreby a

   f) uskladnením energie.

   Na účely tohto ustanovenia pojem „organizované trhy s elektrinou“ zahŕňa mimoburzové trhy a burzy s elektrinou na obchodovanie s energiou, výkonom, vyrovnávacími a podpornými službami vo všetkých časových rámcoch vrátane termínovaných trhov, denných a vnútrodenných trhov.

3. Sieťové alebo maloobchodné tarify môžu podporovať dynamickú cenotvorbu pre opatrenia v rámci reakcie strany spotreby, ktoré prijímajú koncoví odberatelia, ako sú napríklad:

   a) tarify podľa doby využívania;

   b) cenotvorba v čase kritickej špičky;

   c) cenotvorba v reálnom čase a

   d) zľavy v čase špičky.

▼B

PRÍLOHA XII

POŽIADAVKY NA ENERGETICKÚ EFEKTÍVNOSŤ PRE PREVÁDZKOVATEĽOV PRENOSOVÝCH SÚSTAV A PREVÁDZKOVATEĽOV DISTRIBUČNÝCH SÚSTAV

Prevádzkovatelia prenosových sústav a prevádzkovatelia distribučných sústav:

▼M3

a) stanovia a zverejnia svoje štandardné pravidlá vzťahujúce sa na znášanie a rozdelenie nákladov na technické úpravy, akými sú napr. pripojenie do sústavy, posilnenie sústavy a zavedenie nových sústav, zlepšenie prevádzky sústavy a pravidlá nediskriminačného uplatňovania predpisov sústavy, ktoré sú nevyhnutné na začlenenie nových výrobcov dodávajúcich elektrinu vyrobenú vysokoúčinnou kombinovanou výrobou do prepojenej sústavy;

▼B

b) poskytnú každému novému výrobcovi elektriny z vysokoúčinnej kombinovanej výroby, ktorý chce byť pripojený do predmetnej sústavy, komplexné a nevyhnutné informácie, o ktoré tento výrobca požiada, vrátane:

   i) komplexného a podrobného odhadu nákladov spojených s pripojením;

   ii) primeraného a presného harmonogramu prijímania a spracúvania žiadostí o pripojenie do sústavy;

   iii) primeraného orientačného harmonogramu pre každé navrhované pripojenie do sústavy. Celý proces pripájania do sústavy by nemal presiahnuť 24 mesiacov, pričom by sa malo prihliadať na praktickú uskutočniteľnosť a nediskriminačný prístup;

c) zabezpečia štandardizované a zjednodušené postupy pre zapojenie rozptýlených výrobcov elektriny vysokoúčinnou kombinovanou výrobou s cieľom uľahčiť ich pripojenie do sústavy.

Štandardné pravidlá uvedené v písmene a) sa zakladajú na objektívnych, transparentných a nediskriminačných kritériách s osobitným zohľadnením všetkých nákladov a prínosov spojených s pripojením týchto výrobcov do sústavy. Tieto pravidlá sa môžu vzťahovať na rôzne typy pripojenia.

▼B

PRÍLOHA XIII

Minimálne položky, ktoré sa majú zahrnúť do zmlúv o energetickej efektívnosti uzatvorených s verejným sektorom alebo do špecifikácií súvisiacich výziev na predkladanie ponúk

— Jasný a transparentný zoznam opatrení efektívnosti, ktoré sa majú realizovať, alebo výsledkov v oblasti energetickej efektívnosti, ktoré sa majú dosiahnuť.

— Garantované úspory, ktoré sa majú dosiahnuť realizáciou opatrení v zmluve.

— Trvanie a dôležité medzníky zmluvy, podmienky a výpovedná lehota.

— Jasný a transparentný zoznam povinností každej zmluvnej strany.

— Referenčný dátum alebo dátumy stanovené na dosiahnutie úspor.

— Jasný a transparentný zoznam krokov, ktoré sa majú podniknúť v záujme realizácie opatrenia alebo balíka opatrení, a v príslušných prípadoch súvisiace náklady.

— Povinnosť v plnej miere realizovať opatrenia v zmluve a dokumentácia všetkých zmien uskutočnených počas projektu.

— Predpisy upravujúce zahrnutie rovnocenných požiadaviek do všetkých subdodávateľských zmlúv s tretími stranami.

— Jasné a transparentné informácie o finančných dôsledkoch projektu a rozdelenie podielu oboch zmluvných strán na dosiahnutých peňažných úsporách (t. j. odmena poskytovateľovi služieb).

— Jasné a transparentné ustanovenia o meraní a overovaní dosiahnutých garantovaných úspor, kontrolách kvality a zárukách.

— Ustanovenia objasňujúce postup pri meniacich sa rámcových podmienkach, ktoré ovplyvňujú obsah a výsledok zmluvy (t. j. meniace sa ceny energií, intenzita používania zariadenia).

— Podrobné informácie o povinnostiach každej zmluvnej strany a sankciách v prípade ich porušenia.

▼B

PRÍLOHA XIV

VŠEOBECNÝ RÁMEC NAPREDKLADANIE SPRÁV

Časť 1

Všeobecný rámec pre výročné správy

Ročné správy uvedené v článku 24 ods. 1 sú základom monitorovania pokroku pri plnení národných cieľov do roku 2020. Členské štáty zabezpečia, aby správy obsahovali aspoň tieto informácie:

a) odhad týchto ukazovateľov v predminulom roku [rok X ([1]) – 2]:

   i) primárna energetická spotreba;

   ii) celková konečná energetická spotreba;

   iii) konečná energetická spotreba podľa sektora:

      — priemysel,

      — doprava (rozdelená na osobnú a nákladnú dopravu, ak je k dispozícii),

      — domácnosti,

      — služby;

   iv) hrubá pridaná hodnota podľa sektora:

      — priemysel,

      — služby;

   v) disponibilný príjem domácností;

   vi) hrubý domáci produkt (HDP);

   vii) výroba elektriny v tepelných elektrárňach;

   viii) výroba elektriny z kombinovanej výroby elektriny a tepla;

   ix) výroba tepla v tepelných elektrárňach;

   x) výroba tepla zo zariadení kombinovanej výroby elektriny a tepla vrátane odpadového tepla v priemysle;

   xi) palivové vstupy v tepelných elektrárňach;

   xii) osobokilometre (okm), ak sú k dispozícii;

   xiii) tonokilometre (tkm), ak sú k dispozícii;

   xiv) kombinované dopravné kilometre (okm + tkm) v prípade, že xii) a xiii) nie sú k dispozícii;

   xv) obyvateľstvo.

   V sektoroch so stabilnou alebo rastúcou spotrebou energie členské štáty analyzujú príčiny daného stavu a k odhadu priložia svoje hodnotenie.

Druhá správa a následné správy tiež obsahujú tieto informácie – písmená b) až e):

b) aktualizované informácie o najdôležitejších legislatívnych a nelegislatívnych opatreniach realizovaných v predchádzajúcom roku, ktoré prispievajú k plneniu celkových národných cieľov energetickej efektívnosti do roku 2020;

([1]) X = súčasný rok.

▼B

c) celková podlahová plocha budov s celkovou úžitkovou podlahovou plochou viac ako 500 m^2 a od 9. júla 2015 viac ako 250 m^2 vo vlastníctve a v užívaní ústredných orgánov štátnej správy členského štátu, v prípade ktorej sa k 1. januáru roka, v ktorom sa má správa predložiť, nesplnili požiadavky energetickej hospodárnosti uvedené v článku 5 ods. 1;

d) celková podlahová plocha vykurovaných a/alebo chladených budov vo vlastníctve a v užívaní ústredných orgánov štátnej správy členských štátov, ktorá bola obnovená v predchádzajúcom roku v zmysle článku 5 ods. 1, alebo objem úspor energie v oprávnených budovách vlastnených a užívaných ústrednými orgánmi štátnej správy v zmysle článku 5 ods. 6;

e) úspory energie dosiahnuté prostredníctvom národných povinných schém energetickej efektívnosti uvedených v článku 7 ods. 1 alebo alternatívnymi opatreniami prijatými podľa článku 7 ods. 9.

Prvá správa zahŕňa aj národný cieľ uvedený v článku 3 ods. 1.

Do výročných správ uvedených v článku 24 ods. 1 môžu členské štáty zahrnúť aj dodatočné národné ciele. Tieto sa môžu týkať najmä štatistických ukazovateľov vymenovaných v písmene a) tejto časti alebo ich kombinácie, napr. energetickej náročnosti týkajúcej sa primárnej alebo konečnej spotreby energie alebo energetickej náročnosti podľa odvetví.

Časť 2

Všeobecný rámec pre národné akčné plány energetickej efektívnosti

Národné akčné plány energetickej efektívnosti uvedené v článku 24 ods. 2 poskytujú rámec pre rozvoj národných stratégií energetickej efektívnosti.

Národné akčné plány energetickej efektívnosti zahŕňajú dôležité opatrenia na zlepšenie energetickej efektívnosti a očakávané/dosiahnuté úspory energie okrem iného aj v oblasti dodávky, prenosu a distribúcie energie, ako aj konečného využitia energie. Členské štáty zabezpečia, aby národné akčné plány energetickej efektívnosti obsahovali aspoň tieto informácie:

1. Ciele a stratégie

— Indikatívny národný cieľ energetickej efektívnosti do roku 2020 podľa článku 3 ods. 1.

— Národný indikatívny cieľ úspor energie stanovený v článku 4 ods. 1 smernice 2006/32/ES.

— Ďalšie platné ciele energetickej efektívnosti vzťahujúce sa na celé hospodárstvo alebo konkrétne sektory.

2. Opatrenia a úspory energie

Národné akčné plány energetickej efektívnosti poskytujú informácie o prijatých alebo plánovaných opatreniach, ktoré sa majú prijať na účely vykonávania hlavných prvkov tejto smernice, ako aj informácie o súvisiacich úsporách.

a) Úspory primárnej energie

V národných akčných plánoch energetickej efektívnosti sa uvádzajú dôležité opatrenia a činnosti vykonané na dosiahnutie úspor primárnej energie vo všetkých sektoroch hospodárstva. Pri každom opatrení alebo balíku opatrení/činností sa uvedú odhady očakávaných úspor na rok 2020 a úspory dosiahnuté v čase predloženia správ.

▼B

Ak sú dostupné informácie o ďalších vplyvoch/prínosoch opatrení (zníženie emisií skleníkových plynov, lepšia kvalita ovzdušia, vytvorenie pracovných miest atď.) a rozpočet na vykonávanie týchto opatrení, mali by sa uviesť.

b) Úspory konečnej energie

V prvom a druhom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti sa uvedú výsledky plnenia cieľa úspor konečnej energie stanoveného v článku 4 ods. 1 a 2 smernice 2006/32/ES. Ak výpočet/odhad úspor na opatrenie nie je k dispozícii, uvedie sa zníženie spotreby energie na úrovni sektora v dôsledku (kombinácie) opatrení.

V prvom a druhom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti sa takisto uvedie metóda merania a/alebo výpočtu použitá na výpočet úspor energie. Ak sa použije „odporúčaná metóda ([1])“, mali by sa v národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti uviesť príslušné odkazy.

3. Špecifické informácie vzťahujúce sa na túto smernicu

3.1. Verejné subjekty (článok 5)

V národných akčných plánoch energetickej efektívnosti sa uvádza zoznam verejných subjektov, ktoré vypracovali plán energetickej efektívnosti v súlade s článkom 5 ods. 7.

3.2. Povinnosti energetickej efektívnosti (článok 7)

V národných akčných plánoch energetickej efektívnosti sa uvádzajú národné koeficienty zvolené v súlade s prílohou IV.

V prvom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti sa uvedie krátky opis národného systému uvedeného v článku 7 ods. 1 alebo alternatívnych opatrení prijatých podľa článku 7 ods. 9.

3.3. Energetické audity a systémy energetického manažérstva (článok 8)

Národné akčné plány energetickej efektívnosti obsahujú:

a) počet energetických auditov vykonaných v predchádzajúcom období;

b) počet energetických auditov vykonaných vo veľkých podnikoch v predchádzajúcom období;

c) počet veľkých podnikov na ich území s uvedením počtu podnikov, na ktoré sa vzťahuje článok 8 ods. 5.

3.4. Podpora efektívnosti vykurovania a chladenia (článok 14)

Národné akčné plány energetickej efektívnosti obsahujú posúdenie pokroku dosiahnutého pri vykonávaní komplexného posúdenia uvedeného v článku 14 ods. 1.

3.5. Prenos a distribúcia energie (článok 15)

V prvom národnom akčnom pláne energetickej efektívnosti a následných správach, ktoré sa majú potom predkladať každých 10 rokov, sa uvedie vykonané posúdenie, opatrenia a investície určené na využívanie potenciálu energetickej efektívnosti pre plynárenskú a elektrizačnú infraštruktúru uvedené v článku 15 ods. 2.

([1]) Odporúčania k metódam merania a overovania v rámci smernice 2006/32/ES o energetickej účinnosti konečného využitia energie a energetických službách.

▼B

3.6. Členské štáty podávajú v rámci národných akčných plánov energetickej efektívnosti správu o opatreniach, ktoré podnikli na to, aby umožnili a rozvíjali reakciu strany spotreby, ako sa uvádza v článku 15.

3.7. Dostupnosť systémov kvalifikácie, akreditačných a certifikačných systémov (článok 16)

V národných akčných plánoch energetickej efektívnosti sa uvedú informácie o dostupných systémoch kvalifikácie, akreditačných a certifikačných systémoch alebo zodpovedajúcich systémoch kvalifikácie pre poskytovateľov energetických služieb, vykonávateľov energetických auditov a opatrení na zlepšenie energetickej efektívnosti.

3.8. Energetické služby (článok 18)

V národných akčných plánoch energetickej efektívnosti sa uvedie odkaz na webovú stránku, na ktorej je k dispozícii zoznam alebo užívateľské rozhranie poskytovateľov energetických služieb v zmysle článku 18 ods. 1 písm. c).

3.9. Ďalšie opatrenia na podporu energetickej efektívnosti (článok 19)

Prvý národný akčný plán energetickej efektívnosti obsahuje zoznam opatrení uvedených v článku 19 ods. 1.

▼B

PRÍLOHA XV

Tabuľka zhody

Smernica 2004/8/ES	Táto smernica
článok 1	článok 1 ods. 1
článok 2	článok 1 ods. 1
článok 3 písm. a)	článok 2 bod 30
článok 3 písm. b)	článok 2 bod 32
článok 3 písm. c)	článok 2 bod 31
článok 3 písm. d)	článok 2 bod 33
článok 3 písm. e) a f)	—
článok 3 písm. g)	článok 2 bod 35
článok 3 písm. h)	—
článok 3 písm. i)	článok 2 bod 34
článok 3 písm. j)	—
článok 3 písm. k)	článok 2 bod 36
článok 3 písm. l)	článok 2 bod 37
článok 3 písm. m)	článok 2 bod 39
článok 3 písm. n)	článok 2 bod 38
článok 3 písm. o)	—
—	článok 2 body 40, 41, 42, 43 a 44
článok 4 ods. 1	príloha II písm. f) prvý pododsek
článok 4 ods. 2	článok 14 ods. 10 druhý pododsek
článok 4 ods. 3	—
článok 5	článok 14 ods. 10 prvý pododsek a príloha X
článok 6	článok 14 ods. 1 a 3, príloha VIII a IX
článok 7 ods. 1	článok 14 ods. 11
článok 7 ods. 2 a 3	—
článok 8	článok 15 ods. 5
—	článok 15 ods. 6, 7, 8 a 9
článok 9	—
článok 10 ods. 1 a 2	článok 14 ods. 1 a článok 24 ods. 2, príloha XIV časť 2
článok 10 ods. 3	článok 24 ods. 6
článok 11	článok 24 ods. 3
—	článok 24 ods. 5

▼B

Smernica 2004/8/ES	Táto smernica
článok 12 ods. 1 a 3	—
článok 12 ods. 2	príloha II písm. c)
článok 13	článok 22 ods. 2
článok 14	—
článok 15	článok 28
článok 16	—
článok 17	článok 29
článok 18	článok 30
príloha I	príloha I časť II
príloha II	príloha I časť I a časť II posledný pododsek
príloha III	príloha II
príloha IV	príloha VIII
—	príloha IX

Smernica 2006/32/ES	Táto smernica
článok 1	článok 1 ods. 1
článok 2	článok 1 ods. 1
článok 3 písm. a)	článok 2 bod 1
článok 3 písm. b)	článok 2 bod 4
článok 3 písm. c)	článok 2 bod 6
článok 3 písm. d)	článok 2 bod 5
—	článok 2 body 2 a 3
článok 3 písm. e)	článok 2 bod 7
článok 3 písm. f), g), h) a i)	—
—	článok 2 body 8 až 19
článok 3 písm. j)	článok 2 bod 27
—	článok 2 bod 28
článok 3 písm. k)	—
článok 3 písm. l)	článok 2 bod 25
—	článok 2 bod 26
článok 3 písm. m)	—
článok 3 písm. n)	článok 2 bod 23
článok 3 písm. o)	článok 2 bod 20
článok 3 písm. p)	článok 2 bod 21
článok 3 písm. q)	článok 2 bod 22
článok 3 písm. r) a s)	—
—	článok 2 body 24, 29, 44 a 45

▼B

Smernica 2006/32/ES	Táto smernica
—	článok 3
—	článok 4
článok 4	—
článok 5	Články 5 a 6
článok 6 ods. 1 písm. a)	článok 7 ods. 8 písm. a) a b)
článok 6 ods. 1 písm. b)	článok 18 ods. 3
článok 6 ods. 2	článok 7 ods. 1, 5, 6, 7, 9, 10, 11 a 12
—	článok 7 ods. 2 a 3
článok 6 ods. 3	článok 18 ods. 2 písm. b) a c)
článok 6 ods. 5	—
článok 7	článok 17
článok 8	článok 16 ods. 1
—	článok 16 ods. 2 a 3
článok 9 ods. 1	článok 19
článok 9 ods. 2	článok 18 ods. 1 písm. d) bod i)
—	článok 18 ods. 1 písm. a), b), c), d) bod ii) a písm. e)
článok 10 ods. 1	článok 15 ods. 4
článok 10 ods. 2	článok 15 ods. 3
—	článok 15 ods. 7, 8 a 9
článok 11	článok 20
článok 12 ods. 1	článok 8 ods. 1
článok 12 ods. 2	—
—	článok 8 ods. 2, 3, 4, 5, 6 a 7
článok 12 ods. 3	—
článok 13 ods. 1	článok 9
článok 13 ods. 2	článok 10 a príloha VII bod 1.1
článok 13 ods. 3	príloha VII body 1.2 a 1.3
—	článok 11
—	článok 12
—	článok 13
—	článok 15 ods. 1 a 2
—	článok 18 ods. 2 písm. a) a d)
—	článok 21
článok 14 ods. 1 a 2	článok 24 ods. 1 a 2
článok 14 ods. 3	—

▼B

Smernica 2006/32/ES	Táto smernica
článok 14 ods. 4 a 5	článok 24 ods. 3
—	článok 24 ods. 4 a ods. 7 až 11
—	článok 22 ods. 1
článok 15 ods. 1	článok 22 ods. 2
článok 15 ods. 2, 3 a 4	—
—	článok 23
—	článok 25
článok 16	článok 26
článok 17	článok 27
článok 18	článok 28
článok 19	článok 29
článok 20	článok 30
príloha I	—
príloha II	príloha IV
príloha III	—
príloha IV	—
príloha V	—
príloha VI	príloha III
—	príloha V
—	príloha VI
—	príloha VII
—	príloha XI
—	príloha XII
—	príloha XIII
—	príloha XIV
—	príloha XV